

6. JUNI-5. JULI 2016

**BED MED TRO HÅB OG KÆRLIGHED
FOR DEN MUSLIMSKE VERDEN**

30 DAGE

I BØN

FOR DEN MUSLIMSKE VERDEN

Åbne Døre er en upolitisk, international organisation, der arbejder på tværs af kirker og foreninger med en omfattende tjeneste verden over.

Åbne Døres målsætning er:

1. At styrke de lemmer på Kristi legeme, som lever under pres og forfølgelse, ved at bringe dem bibles, materiale, oplæring og anden hjælp og opmuntre dem til at være med til at bringe evangeliet til hele verden.
2. At oplære og opmuntre kristne i truede og ustabile områder og forberede troende på mødet med forfølgelse og lidelse og udruste dem sådan, at de fortsætter med at vidne om Kristus.
3. At motivere, mobilisere og oplære kirken i den frie verden til at identificere sig med og blive mere involveret i arbejdet for de forfulgte kristne fordi vi tror: "Lider én legemsdel, så lider også alle de andre." 1. Kor 12,26

Dette indebærer i praksis bl.a.:

- At distribuere bibles, studiemateriale og anden kristen litteratur, holde seminarer, undervise og formidle andre aktuelle tjenester af opbyggende og samlende art til menigheder og kristne, der beder om det.
- At mobilisere kristne i Danmark til en aktiv og personlig indsats for forfulgte kristne.
- At forsøge at formidle budskabet fra den forfulgte del af Kristi legeme om lidelse, kamp og sejr.

Læs mere på www.abnedore.dk

Norea er en kristen medieorganisation, der producerer og støtter kristne og humanitære medieprojekter i Danmark og rundt omkring i verden.

Budskabet om Jesus Kristus skal ud til alle mennesker - også dem, der bor i lande, hvor man ikke kan drive mission i traditionel forstand. Medierne: radio, tv, internet og mobiltelefoner når ind! Derfor støtter Norea en række evangeliske medieprojekter i Danmark, Kina, Indien, Iran, Indonesien, Cambodja, Kirgisistan, Turkmenistan, Albanien, Etiopien og Eritrea samt TV-projektet SAT-7 i Nordafrika og Mellemøsten. Arbejdet foregår altid i tæt samarbejde med lokale medieproducenter.

Mission

Norea har til formål at medvirke til udbredelsen af Evangeliet om Jesus Kristus i verden, primært i områder og blandt folkeslag, der er lukkede for traditionel missionsvirksomhed, og i Danmark. Gennem en målrettet og strategisk brug af elektroniske medier formidler Norea Evangeliet nationalt og globalt.

Nå de unåde

Mange af de radio- og tv programmer vi støtter, har til formål at hjælpe og opbygge kristne i deres liv med Jesus, og være deres kirke på steder hvor kirkegang i traditionel forstand er umulig. Men Noreas hovedfokus er at nå ud til de mange mennesker som aldrig nogensinde har hørt om Jesus Kristus og hans frelse, og som risikerer at gå fortabt fordi Evangeliet ikke nåede dem i tide.

Læs mere på www.norea.dk

Trods forfølgelse ønsker kristne i lukkede lande at dele evangeliet med deres landsmænd samt hjælpe mennesker i nød - og det støtter vi dem i.

Nødhjælp - et vidnesbyrd om Guds kærlighed

I vore nødhjælpsprojekter i Syrien og Irak får ikke kun kristne nødhjælp, men også andre minoriteter på flugt fra Islamisk Stats brutalitet. Mange bliver dybt berørt, når de ser, at kristne giver nødhjælp til alle, uanset baggrund. Det får nogle til at opøge kirken. I Afghanistan, Pakistan og Centralasien sætter vi de kristne i stand til at række ud til udsatte børn, syge, traffickerede kvinder og misbrugere.

Bibelsmugling og -oversættelse

Vi støtter, at Bibelen oversættes til de forfulgte kristnes modersmål, og at Guds ord smugles ind i lukkede lande, så de kristne kan styrkes i troen og dele evangeliet om Jesus på et sprog, deres landsmænd forstår.

Hjælp til fængslede kristne

Dansk Europamission formidler opmuntrende breve fra danskere til kristne samvittighedsfanger samt praktisk støtte til deres hustru, hvis de har en, der alene må klare opdragelse og forsørgelse af eventuelle børn, mens far er i fængsel.

Hjælp til selvhjælp til nødlidende kristne

Vælger man at blive kristen, risikerer man i mange lande at miste sit arbejde. Vi udruster nødlidende kristne til at starte egen virksomhed, så de kan forsøge sig selv og deres familier.

Læs mere på www.forfulgtekristne.dk

Indhold

Vores fokus

Hvor fører vore bønner os hen?	5
Hvad er ramadan?	6
Hvornår er der ramadan?	7
Der er gang i noget	8
Dag 1–30 bedeguide starter her	9
Millioner i bevægelse	22
Praktiske skridt i kærlighed til muslimer	41
Bliv ved med at bede året igennem	42

Velkommen til "30 dage i bøn" 2016

Kære bedende venner,

Sidste år oplevede vi, at tilslutningen til "30 dage i bøn for den muslimske verden" var større end nogensinde! Med vores serie af inspirerende artikler, som tog udgangspunkt i bogen *A Wind in the House of Islam* (En vind i islams hus) af forfatter David Garrison, blev udgivelsen af vores guide et vigtigt vidnesbyrd, der viser os, hvor effektive vores bønner kan være. Vi glæder os over at kunne præsentere flere af Davids artikler for jer i år, hvor vi vil fortsætte med at gå på opdagelse i islams hus og finde ud af, hvor og hvordan Kristi virke kan mærkes i den muslimske verden.

I år er vi meget opmærksomme på alle slags forandringer, der er ved at ske i den muslimske verden. Krig og terror har hærget de muslimske lande, og millioner af muslimer har været nødt til at flygte i håb om at komme i sikkerhed og få et bedre liv i andre lande. Her vil der måske åbne sig nye muligheder for dem, så de kan møde den levende Jesus Kristus. Også for dem, som ikke er tvunget til at flygte, kan disse tragiske hændelser bevirke forandringer i deres sjæle. Nogle af vores bønner vil være rettet mod de muslimer, hvis åndelige rejse fører dem nærmere til Jesus; og som altid vil vi også bede for de mange tusinder, som endnu har til gode at høre om Ham.

Vi stoler fast på, at I også i år vil være med os i bøn og ledsage os på vores rejse gennem den muslimske verden til en dybere forståelse af Guds store kærlighed for muslimerne.

Tak fordi I beder sammen med os!

Redaktørerne, 30 Days International

30 dage i bøn for den muslimske verden: Opmuntring, uddannelse og udrustning siden 1993

Selvom de udfordringer, den muslimske verden møder, forandrer sig år for år, forbliver formålet med "30 dage i bøn for den muslimske verden" at opmuntre, uddanne og udruste. Gennem bøn tager vi del i en kærlighedshandling over for muslimer i hele verden – vi bærer med på deres byrder, sætter os ind i deres bekymringer og beder Gud hjælpe dem. På denne måde opfylder vi Jesu bud om at elske vores næste.

Opmuntring

30 Days International begyndte med en gruppe mennesker, der følte et kald til at forandre måden, de opfattede den muslimske verden på. De ønskede at se muslimerne, som Gud ser dem – som unikke individer, familier og stammer. Vi vil opmuntre jer som læsere til at bede om samme inspiration og til at lade Gud lede jeres bønner med sin kærlige viden om den muslimske verden.

Uddannelse

I en tid med adgang til flere informationer end nogensinde før er det nødvendigt, at vi stræber efter en sund dømmekraft, når vi former vores forståelse af verden omkring os. Denne guide drager dens oplysninger om

den muslimske verden fra mennesker, der lever blandt muslimer med det formål at elske og velsigne dem og skabe genlyd af deres stemmer. 30 Days International tror, at vi bedst kan forstå, hvad muslimer tror på, ved at lytte til muslimerne selv. Vi håber at kunne hjælpe vores læsere med at anerkende den mangfoldighed, der eksisterer i den muslimske verden, hvad angår kultur og teologi.

Udrustning

At bede for muslimer under ramadanen er en god måde for kristne at identificere sig med muslimer på. I denne periode søger mange muslimer at møde Gud og få en bedre forståelse af Ham. Hvert år modtager vi vidnesbyrd om, at det netop er dét, Gud giver – til både muslimer og til de kristne, der beder for dem. Dette er det perfekte tidspunkt at snakke med muslimske venner om, hvad Gud åbenbarer for dig, og til at dele med andre kristne, hvad du lærer gennem dine bønner.

Hvis du ønsker flere informationer om bevægelsen "30 dage i bøn" og inspiration til, hvordan du kan bede effektivt så besøg vores hjemmeside på: www.pray30days.org

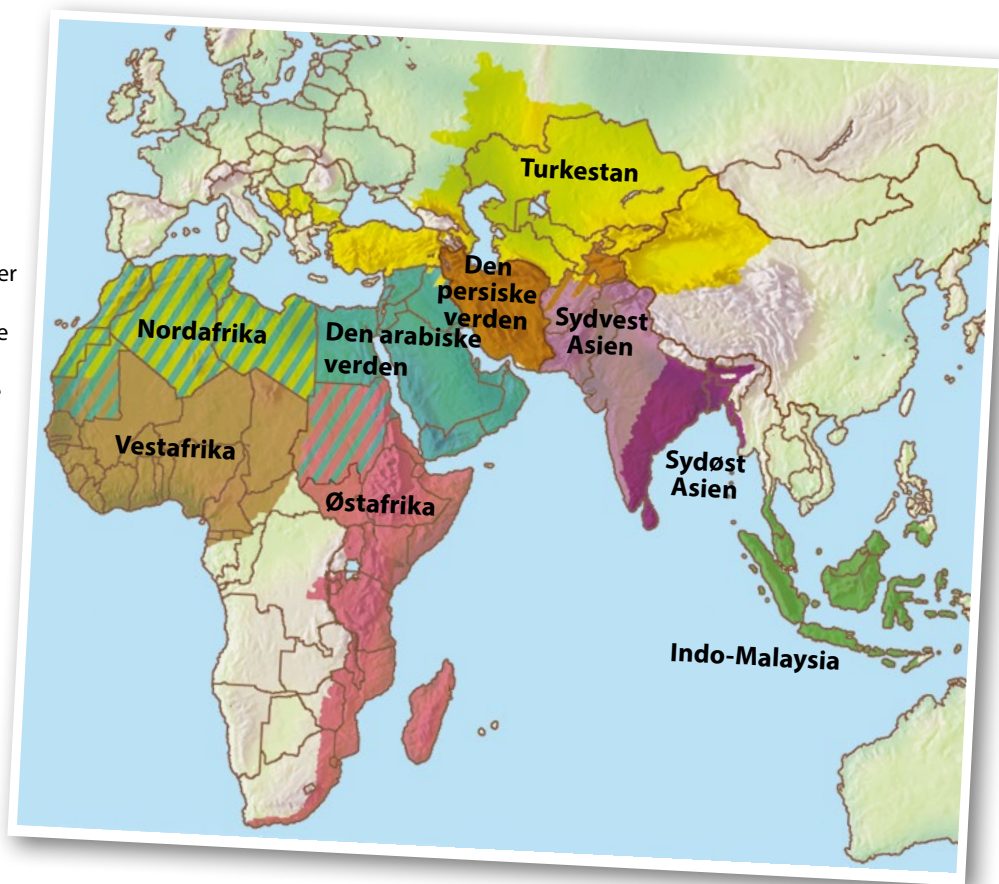
Hvor fører vore bønner os hen?

// "Islams hus", eller "Dar al-Islam" på arabisk, er det navn muslimerne giver til deres religions usynlige bygning på verdensplan, som strækker sig fra Vestafrika til de indonesiske øer og omfatter 49 nationer med i alt 1,6 milliarder muslimer.

I denne guide udforsker vi ni geokulturelle områder inden for muslimsk identitet, beskrevet som "værelser i islams hus". I disse værelser ser vi bevægelser af tusinder af mennesker, der kommer til tro på Jesus. I denne guide bevæger vi os gennem de ni værelser, og vi beder for grupper af mennesker, som lever der.

bevægelser af tusinder af mennesker, der kommer til tro på Jesus

Hvad er ramadan?

Med over 1,57 milliarder tilhængere fra forskellige kulturer over hele verden omfatter islam et bredt spektrum af traditioner, skikke og trosretninger. På samme måde som kristendommen og jødedommen består af forskellige retninger, grupperinger og sekter, kan også muslimernes skikke og religiøs praksis variere meget – det samme gælder for fortolkningen af islams centrale bud.

Når vi møder muslimer, er det vigtigt, at vi ikke opbygger fordomme omkring deres tro på baggrund af det, vi måske har læst på internettet eller set i nyhederne. Hver enkelt muslim befinder sig på sin egen åndelige rejse under indflydelse fra sin kultur, sin familie og sine egne erfaringer.

De fleste muslimer anerkender dog islams fem søjler som vigtige bud for et godt og ansvarligt liv i overensstemmelse med islam. De fem søjler er:

- Shahadah** oprigtigt at fremsige den muslimske trosbekendelse
- Salat** at bede rituelle bønner på den korrekte måde fem gange dagligt
- Zakat** at yde velgørenhed eller give almisse til de fattige
- Sawm** at faste under måneden ramadan
- Hadj** pilgrimsfærd til Mekka

Formålet med fasten

“*Sawm*” er det arabiske ord for faste. Ordret oversat betyder det “at være afholdende”. I forbindelse med ramadanen betyder det ikke blot, at man afholder sig fra at spise og drikke, men også, at man skal holde sig fra onde gerninger, ord og tanker.

Ifølge overleveringen var det under ramadanen, at Koranen blev åbenbaret for profeten Muhammed. Muslimerne markerer denne vigtige begivenhed ved at faste fra solopgang til solnedgang på alle månedens dage. Fastebuddet er meget strengt – de må ikke spise eller drikke noget, ikke engang vand. Rygning og seksuelle aktiviteter er ligeledes forbudt, og muslimerne skal gøre sig ekstra umage for at undgå alt urent eller ulovligt. Overholdelsen af dette bud viser et menneskes oprigtige dedikation til fasten. Det er en tid til at udvise selvbeherskelse, rense både krop og sjæl og koncentrere sig om at tilbede Gud.

Under ramadanen mødes familie og venner til fælles spisning og samvær i aften- og nattetimerne. Det er en tid til bøn, velgørenhed og eftertanke. Muslimer opfordres til at bruge denne måned på at tænke over deres liv og deres tro, til at slutte fred med hinanden, til at styrke familiens og venskabet bånd og i det hele taget til at forbedre sig som mennesker.

Hvornår er der ramadan?

Månedens ramadan fastlægges efter den islamiske kalender, som er en månekalender. Det betyder, at ramadan i forhold til den gregorianske kalender forskydes ca. 11 dage fra år til år. Den præcise dato kan desuden variere fra land til land, afhængig af månens synlighed.

Troende muslimer står op før solopgang og indtager et måltid, Suhoor, før dagens første bøn. Derefter spiser de ikke igen før efter solnedgang, hvor fasten brydes med et måltid, som kaldes Iftar. Gamle og syge, små børn, gravide og ammende kvinder er undtaget fra fastebuddet.

Hvorfor skal vi bede under ramadanen?

Begivenheden "30 dage i bøn" er planlagt til at finde sted under ramadanen, fordi det er et tidspunkt, hvor muslimerne selv beder meget.

På denne måde kan kristne og muslimer samles om vores fælles traditioner for bøn og faste. Når vi bryder fasten sammen, giver det desuden en fantastisk mulighed for at lære hinanden bedre at kende! Vi kristne kan blive inspireret til selv at blive mere aktive i vores bønner, når vi oplever, hvordan vores muslimske naboer faster og beder oprigtigt under ramadanen. Forhåbentligt vil dette åbne muligheder for os, hvor vi kan tale sammen om vores tro og komme til en bedre forståelse af både vores egne og deres åndelige rejser.

“Når vi møder muslimer, er det vigtigt, at vi ikke opbygger fordomme.”

Der er gang i noget!

Islamisk stat! Al-Qaeda! Boko Haram! Disse radikale islamiske terrorgrupper invaderer vores nyhedskanaler hver eneste dag med fortællinger om ødelæggelse og mennesker på flugt, som vil sætte deres mærke på historien. Men der er en endnu større fortælling, som er ved at udfolde sig henover den muslimske verden.

Islam er den hurtigst voksende større religion i verden i dag, og den har vokset siden dens tilblivelse på den arabiske halvø for næsten 14 århundreder siden. Hvert år følger islam mere end Canadas befolkning - omkring 37 mio. mennesker - til sine rækker. I dag er det meste af denne vækst et resultat af høje fødselsrater, men historisk set har islam også været en erobrende og konverterende religion. Demografer forudsiger, at i år 2030 vil islam have mere end to mia. tilhængere, omkring 26 % af jordens befolkning, og i år 2050 vil den overgå kristendommen som den mest folkerige religion i verden. Midt i denne usammenlignelige vækst er en anden historie ved at udfolde sig, en historie som har undsluppet overskrifterne: Muslimer kommer til tro på Jesus Kristus!

Siden islams fødsel i 622 e.Kr. har kristne udfordret islams fremgang med militær magt og missionsmetoder, men uden de store resultater.

Ligesom kristne militser er blevet slået tilbage af islamiske hære, sådan har også kristne forsvarere kun fundet en ringe høst blandt muslimerne indtil nu.

I de første syv århundreder med muslimsk-kristen udveksling blev der kun registreret tre bevægelser på mindst ét tusind muslimer fra islam til kristendom. Så gik der fem århundreder mere uden en eneste sådan bevægelse til Kristus. Alt imens voksede islam eksponentielt, hovedsageligt i traditionelt kristne lande i Mellemøsten, Nordafrika og Østeuropa. Indtil nu.

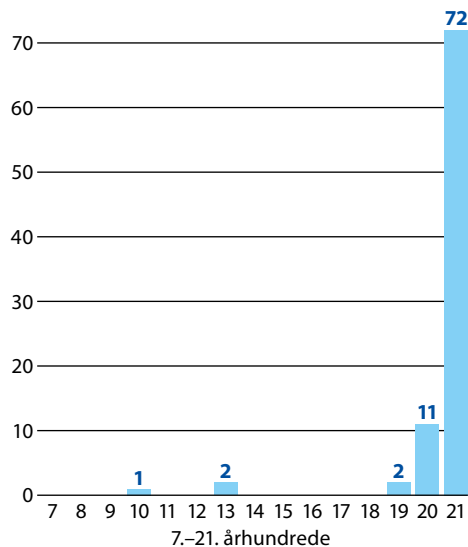
Tendensen begyndte at vende i slutningen af det 19. århundrede, da 10-20.000 muslimer i Indonesien forlod deres religion og blev døbt ind i den kristne tro. Efter yderligere to isolerede bevægelser i Østafrika og Nordafrika standsede fremkomsten af muslimske omvendelser til Kristus, indtil der begyndte at ske flere gennembrud i den sidste halvdel af det 20. århundrede. Mellem 1967 og 2000 konverterede titusindvis af muslimer til forskellige udmøntninger af kristendom i Indonesien, Bangladesh, Iran, Algeriet og Centralasien.

Den største omvendelse i historien af muslimer til Kristus er dog blevet gemt til vores århundrede, det 21. århundrede. Siden 2001 har der været yderligere 72 bevægelser på mindst ét tusind muslimer, som vendte sig til Kristus, samlet set op mod flere hundrede tusinder. Det er ikke noget tilfælde, at denne store vækkelse i den muslimske verden har

været sammenfaldende med en enestående bevægelse af bøn for muslimer som den, du nu deltager i, når du er med i '30 dage i bøn for den muslimske verden'.

Dette år fortsætter vi med at bede for "islams hus" i anerkendelse af, at Guds Ånd bevæger sig gennem dets værelser, hvor tusindvis af muslimer møder Jesus og forpligter sig på at følge Ham for første gang i historien. Som altid beder vi for, at vi bedre må kunne forstå og bidrage til denne store indhøstning af muslimer til familien i troen på Jesus Kristus.

Muslimske bevægelser til Kristus

Nye veje for nye bevægelser

I de første syv århundreder med muslimsk-kristen udveksling blev der kun registreret tre bevægelser på mindst ét tusind muslimer fra islam til kristendom. Så gik der fem århundreder mere uden en eneste sådan bevægelse til Kristus. I de seneste 150 år har vi derimod været vidne til 82 bevægelser af muslimer, som vender sig til tro på Jesus Kristus; nogle af disse bevægelser har talt flere hundrede tusinder omvendte. Hvorfor nu? Hvad gør vi i dag, som resulterer i, at så mange muslimer vender sig til Jesus Kristus?

Nogle gange er spørgsmålet ikke: "Hvad er det vi gør?", men snarere: "Hvad er det, vi er holdt op med at gøre, som nu resulterer i så mange omvendelser?" I århundreder har den kristne tilgang til islam været uforandret. Vi starter ofte med en "vores-religion vs. jeres-religion"-tilgang. Problemet er, at muslimer er ret gode til det med religion. Muslimer, som overvejer at forlade islam, er sjældent på udkig efter en bedre religion. De ved, at religion ikke kan tilbyde frelse, ellers ville de bare beholde deres egen.

Kristne har også forsøgt med "vores-militær vs. jeres-militær". Selvom "kristne" hære ved

islams begyndelse var stærkt overlegne over for den uorganiserede gruppe af jihadi-kavalerister, som strømmede ud fra den arabiske ørken, blev disse kristne styrker alligevel besejret igen og igen. Faktisk er det sådan, at islam trives

som den underlegne i et fjendtligt miljø. Det er en virkningsfuld protestreligion mod virkelige og fornemmede uretfærdigheder, og den har ingen problemer med at samle dens tilhængere til hellig krig eller *jihad*.

Kristne har på den anden side problemer med at forklare fornuften i invasioner, retfærdiggøre imperier eller forsvare koloniale erobringer. Sådanne bestræbelser afspejler ikke vores tros pioner, som sagde:

I dag møder kristne muslimske mænd og kvinder som individer

"Elsk jeres fjender ... for at I må være jeres himmelske faders børn" (Matt. 5,44-45). Efter fejlslagne forsøg med middelalderens korstog og en lige så flygtig fremgang i løbet af koloniseringsperioden i 1800-tallet, er kristne i dag mindre tilbøjelige til at se erobringer som en bæredygtig fremtid.

I dag møder kristne muslimske mænd og kvinder som individer, der lige som os er fortabte uden en frelser. I stedet for at følge den historiske vej med korstog, kolonisering og erobringer - veje, som havde mere tilfælles med den islamiske *jihad* end Kristi vej - forsøger vi at vinde hjerter og sind til en frelser, som tilbyder et åndeligt rige, Guds rige.

Ligeledes lærer missionærer nu, at det ikke er vores religion, som tilbyder frelse til muslimer; det er vores Herre! Vidnesbyrd fra troende med muslimsk baggrund fra Vestafrika til Indonesien og Malaysia afslører et fælles tema. Det er ikke vores religion, vores politik, vores økonomi eller vores civilisation, der får dem til at overgive deres liv til en ny tro; det er Herren Jesus Kristus.

LAD OS BEDE:

- ◆ Bed om, at kristne i dag må modstå fristelsen til at efterligne den islamiske model for militær fremgang, erobring og konvertering (Zakarias 4,6).
- ◆ Bed om, at kristne i dag vil følge Jesu ypperlige eksempel, "han, som havde Guds skikkelse ... gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på" (Fil. 2,6-7).
- ◆ Bed om, at vi ikke må blive ved med at følge tidligere tiders fejlslagne strategier, men i stedet fremhæve personen Jesus Kristus, som er fuldt ud i stand til at drage alle mennesker, inklusive muslimer, til sig selv.

Nordafrika: Guds lam

Nordafrika var kristendommens livlige hjemland i århundreder, inden islamiske hære skillede hen over dets kyster og undertvang befolkningen i det 7. århundrede. Islamisk sharia kvalte langsomt de tilbageblevne kristne samfund og efterlod en af de mest koncentrerede islamiske befolkninger i hele *islams* hus. I dag udgør Nordafrikas 100 mio. muslimer 98-100 % af befolkningen i Mauretania, Vestsahara, Marokko, Algeriet, Tunesien og Libyen.

NORDAFRIKA

Nationer	6
Muslimske folkegrupper	82
Samlet befolkningstal	100,631,350
Antal muslimer	99,029,643

Nordafrika har oplevet flere bølger af erobring i løbet af dets historie, som hver især efterlod deres mærke på befolkningen, men det er araberne, som fortsat dominerer både regeringer og det religiøse liv. Mens Nordafrika har befriet sig fra den europæiske kolonisering i det 20. århundrede, har nordafrikanske regeringer brugt arabisk kultur, og i den sammenhæng islam, til at forene deres nationer imod yderligere udenlandsk indflydelse. Dog er der i midten af hvert enkelt nordafrikansk land en stædigt vedholdende indfødt berber-befolkning, hvis rødder rækker helt tilbage til den antikke historie. Berberne ser Nordafrika som deres hjemland.

På trods af århundreders kulturel undertrykkelse er der stadig mindst 19 forskellige berberiske folkegrupper i Nordafrika med 30-40 mio. mennesker, som taler et berberisk sprog. Disse spænder fra de marokkanske rifberbere (4-6 mio.) og de algeriske kabylere (5-6 mio.) i nord til de nomadiske tuareger (1,2 mio.) i Sahara-ørkenen.

Selvom det er vanskeligt at fastslå deres antal, vidner fremkomsten af nye kristne kirker i mange hjørner af Nordafrika om en voksende tilslutning til den Kristus, der som den Gode Hyrde opgav sit liv. På rejser gennem landsbyerne i berbernes bjerge og på besøg i de troendes hjem og kirker, bemærkede jeg ofte et indrammet billede af

Jesus afbildet som den gode hyrde. Skrevet under disse billeder var ordene på det lokale berberiske sprog: "Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene". En berberkvinde ved navn Zeinab forklarede mig: "Hyrden betyder så meget for os, fordi vi er et folk, som har får. Vi ved, hvordan hyrden skal elske fårene og holde dem tæt ved sit hjerte."

Disse berberiske troende er ikke længere får uden en hyrde. De har fundet deres Hyrde og lytter til Hans stemme.

LAD OS BEDE:

- ◆ Bed om, at de fremvoksende kristne bevægelser i Nordafrika må holde ud på trods af regeringers bestræbelser på arabisering og islamisering.
- ◆ Bed om, at nye berberiske oversættelser af Evangeliets budskab må vække troen hos Nordafrikas indfødte berberbefolkninger.
- ◆ Bibeloversættelse, radio, satellit-tv og vidnesbyrd fra indfødte bidrager til en genopdagelse af den nye og alligevel gamle tro på kristendommen i Nordafrika. Bed for arbejderne, som producerer disse budskaber.

Maurerne i Mauretania

Mauretania er næsten tre gange så stort som Tyskland og består hovedsageligt af ørken. Arabere, berbere og sorte afrikanske folkegrupper har mødtes og blandet sig her. Omkring 70 % af befolkningen taler hassania og tilhører den arabisk-berberiske maurer-befolkningsgruppe. Halvdelen af denne gruppe bliver kaldt de hvide maurere og består hovedsageligt af handelsmænd, adelsmænd, akademikere og andre elitefolk. De sorte maurere, den anden halvdel, nedstammer fra slaver fra "det sorte Afrika" (området syd for Sahara).

De resterende 30 % af befolkningen repræsenterer forskellige sorte afrikanske folkegrupper, som primært bor i den sydlige del af landet og i hovedstaden.

I 1957 boede 90 % af maurerne stadig i telte som nomader, og der eksisterede ingen større byer. En alvorlig tørke i 1970'erne tvang mange til at sælge deres overlevende kvæg og flytte til de fremvoksende byer, som er vokset lige siden.

Araberne spredte islam til Sahara i det 8. århundrede, hvilket svækkede berbernes indflydelse. I 1920 blev Mauretania en fransk republik og opnåede selvstændighed som en stat med islamisk lovgivning i 1960.

Revolutioner i andre islamiske lande har fået befolkningen til at holde sig tættere til islamisk lov. For de fleste af dem virker dette som den eneste løsning på alle problemer så som fattigdom, korruption, slaveri, uretfærdighed, tørke osv. Alligevel praktiserer mange stadig socialt set en nomadisk livsstil: de foretrækker stadig at sidde på et tæppe frem for en stol, de viser kun lidt respekt for trafikregler, og de bliver ofte gift og skilt adskillige gange.

Nu til dags er befolkningen i Mauretania næsten 100 % sunni-muslimer, og der er kun en håndfuld kristne i landet.

LAD OS BEDE:

- Bed om, at dette tidligere nomadefolk vil finde vejen til Jesus.
- Bed for de troende, som Gud har kaldet til at vise sin kærlighed blandt folkene i Mauretania.
- Bed om, at nye mauriske troende må vokse sig stærke i troen og have mod til at dele den.

Vestafrika: Vigtigheden af erkendelse på egen hånd

Det muslimske Vestafrika er en religiøs slagmark mellem muslimer i Saharas midte, kristne langs de atlantiske strande og en stædigt vedholdende animisme (åndetro), som ofte dukker op indenfor begge religioner. I både det muslimske nord og det kristne syd påvirker afrikanske stammereligioner stadig de mange ångiveligt muslimske og kristne tilhængere. For mange af de vestafrikanere, der hverken er muslimer eller kristne, er det praktiske spørgsmål, de står over for: "Hvilken religion er stærk nok til at beskytte mig mod de åndelige kræfter omkring mig?"

I Vestafrika er kristne med muslimsk baggrund på forskellige måder blevet draget til Kristus. De nævner de hjertevarme kristne fællesskaber, indflydelsen fra kristne skoler, børnehjem og samfundsudviklingsprojekter. Mange af de omvendte taler om en social retfærdighed, som de har søgt og fundet i kristne trossamfund, som lever deres tro ud i hverdagen. De vestafrikanske kristnes inderlige og lidenskabelige bønssællesskaber er den gennemtrængende faktor i alt dette

opsøgende arbejde. De er kendt for at våge hele nætter i bøn og faste.

Mange kristne med muslimsk baggrund vidner om, hvordan de på egen hånd kom til den erkendelse, at Kristus er den, Han hævder at være. I modsætning til Koranen, som kun kan repræsenteres

korrekt på arabisk, er Bibelen oversat til deres lokalsprog. Flere kristne med muslimsk baggrund siger: "Jeg forstår hverken arabisk eller Koranen, men Bibelen forstår jeg."

Da en ung kristen med muslimsk baggrund blev spurgt om, hvad han syntes om Jesus, svarede han: "Koranen siger: 'Hvis du er i tvivl, så spørg de mennesker, der var før dig.' Jeg ser Jesus som en person, der får min tvivl til at forsvinde. Jesus siger, at man ikke kan komme til Faderen uden ved Ham. Det stoler jeg på; Han er sandheden og livet."

En anden kom med følgende vidnesbyrd: "Som muslimer lærte vi bare fem bønner udenad, men vi kunne ikke garanteres en plads i himlen. Ingen kunne give mig et godt svar. Derfor fik jeg et ønske om at finde ud af, hvem Jesus var."

Når muslimer møder Kristus gennem besvarede bønner, drømme og deres egen læsning af Skriften, ser de en levende Herre. Ham kan de ikke

komme udenom, og de bliver villige til at give deres liv for Ham.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for de nye tilstrømninger til Kristus i Vestafrika. Bed for deres nyfundne tro, at den vil vokse sig dyb og stærk.
- ◆ Bed om beskyttelse mod de onde kræfter, der udfoldes i Boko Haram, blandingsreligion og social uretfærdighed.
- ◆ Der er flere end 100 millioner vestafrikanske muslimer. De udgør næsten en tredjedel af regionens befolkning med mere end 514 forskellige etniske/sproglige befolkningsgrupper. Bed for de mennesker i denne usædvanligt forskelligartede region, der endnu ikke har hørt om Kristus.

VESTAFRIKA

Nationer	18
Muslimske folkegrupper	514
Samlet befolkningstal	335,556,076
Antal muslimer	105,239,092

Vestafrikas Garibou-drenge

Det, der oprindeligt startede som en metode til at træne drenge i islamiske værdier og udenadslære af Koranen, er nu blevet til moderne udnyttelse af børn,

Disse drenge er blevet berøvet deres barndom.

menneskehandel og slaveri i dele af Vestafrika. Garibou- eller talibé-drenge er et vestafrikansk fænomen, der især findes i befolkningstætte områder i Mali, Senegal, Burkina Faso og Guinea-Bissau. Det er drenge, hvis forældre har sendt dem til træning i Koranen hos en mester, også kaldet "marabout". Målsætningen for denne "læretid" er blandt andet, at drengene som 19-årige har lært hele Koranen udenad på arabisk (et sprog, drengene hverken taler eller forstår i forvejen). Børnene udvikler dyder som tålmodighed, ydmyghed, lidelse og god opførsel ved dagligt at tigge efter mad og

penge (hvoraf marabouten får visse kvoter). I løbet af så-sæsonen bliver børnene udlejet til landmænd. Marabouten modtager alle de finansielle fordele heraf.

Børnene udsættes for fysisk afstraffelse, hvis kvoterne ikke er nået, eller hvis de ikke lykkes med udenadslæren. De lever i frygt og bliver ikke behandlet for alvorlige og kroniske sygdomme; de bliver ofte seksuelt misbrugt af ældre børn og er ofte ofre for trafikulykker på grund af tiggeri midt på gaden.

Derudover forekommer der handel med børn. Voksne mennesker eskorterer børnene fra land til land. I marts 2015 blev to voksne, der var ved at sende 54 børn til Dakar, anholdt i Guinea-Bissau. Statistisk information varierer og er vanskelig at bekræfte, men mindst 100.000 børn menes at være ramt af denne praksis. På grund af pres fra religiøse ledere undlader enkelte regeringer at vedtage egne love eller overholde deres internationale forpligtelser på området. Som følge heraf bliver dødsfald blandt disse børn ikke anmeldt til myndighederne, selvom de afdødes lig dog bliver returneret til familierne.

Disse drenge er blevet berøvet deres barndom. Hvis de flygter fra marabouts kontrol, foretrækker de fleste at bo på gaden; de ved, at hvis de vender hjem til deres familie, bliver de sendt tilbage til den lidelse, de kom fra.

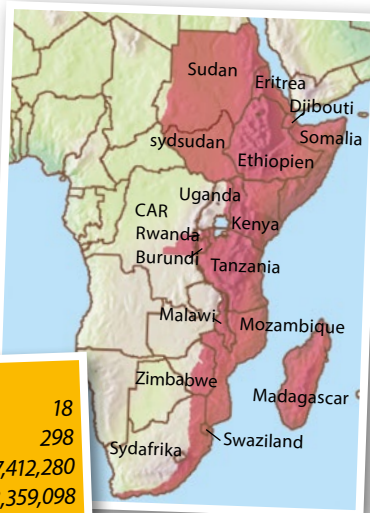
LAD OS BEDE

- ◆ Bed om, at de vestafrikanske regeringer vil håndhæve de love, der beskytter disse drenges rettigheder og uddannelsesmuligheder. Bed om, at rapporter om voldelige marabouter vil blive fulgt op på og behandlet retfærdigt.
- ◆ Oprindeligt var dette regionale system i korantræning anderledes. Nu handler det om økonomisk gevinst for skruppelløse og falske marabouter. Bed om, at de, der udnytter børn under dække af religion, bliver opdaget og får en retfærdig behandling. Bed om, at de i deres hjerter vil erkende den ondskab, de har forårsaget "i Allahs navn".
- ◆ Bed om fortalere, der er villige til at gå i kamp for børns rettigheder. Bed også for endnu flere støttecentre, hvor de drenge, der flygter fra krænkelserne, kan få husly, lægehjælp, ordentlig ernæring, kærlighed og uddannelse.

Østafrika: At blive som hyæner

De 19 østafrikanske nationer strækker sig fra syd for Sudans kyst ved det Røde Hav til Kap Det Gode Håb i Sydafrika. Her dominerede arabiske købmænd handlen med slaver og elfenben indtil det 16. århundrede, hvor europæerne ankom med kristne missionærer. Siden har islam og kristendom eksisteret side om side med afrikanske stammereligioner i denne region med 357 millioner indbyggere.

Juledag 2011 sad jeg på et gulv omgivet af tyve muslimske ledere fra en af de ældste muslimske befolkningsgrupper i Østafrika. Disse ledere var samlet for at modtage oplæring i deres nyfundne kristne tro.

ØSTAFRIKA

Nationer	18
Muslimske folkegrupper	298
Samlet befolkningstal	357,412,280
Antal muslimer	78,359,098

Deres lærer, Yusuf, var en midaldrende afrikansk forretningsmand med en ortodoks evangelisk baggrund. Yusuf havde taget muslimerne i

denne region til sig som sin missionsmark og havde ført mange af deres ledere til tro. Da jeg spurgte ham om, hvorfor han lykkedes så godt med dette, sagde Yusuf: "Før i tiden forsøgte jeg at gøre dem kristne. Men nu prøver jeg at hjælpe dem til at komme til Herren uden det religiøse dække."

Da jeg spurgte, hvor mange af dem der var blevet døbt, rakte 19 ud af de 20 troende med muslimsk baggrund hænderne i vejret.

"Hvordan kan I gøre dette uden at blive forfulgt?" spurgte jeg.

"Der er forfølgelse," svarede de og pegede på Sheikh Abu Salam, en mand i 30'erne bevæbnet med en udgave af Det Nye Testamente på arabisk. "Da jeg begyndte at undervise om Isa (Jesus)," fortalte Abu Salam og løftede sin bibel, "blev jeg jaget ud af moskéen. Nu kæmper jeg for min sag i retten. Jeg forsvarer mig selv som muslimsk tilhænger af Isa al-Masih (Jesus Kristus). I retssalen har jeg sagt: 'Dette er min moské! Hvorfor skulle jeg forlade den? Jeg har ret til at tilbede her.'"

Abu Salams mod stod lysende klart for mig. I et samfund styret af sharia-lov risikerede sheik Abu Salam en dødsdom for forbrydelsen frafald ved at vælge at forblive i moskeen.

"Hvorfor forlader du ikke bare moskéen?" spurgte jeg. "Hvad er fordelene ved at blive der?"

For at nå andre!, svarede flere stemmer hurtigt. "Hvis vi opretter et andet trossamfund uden for moskéen, vil der være en kløft mellem os og de fortabte. I stedet sætter vi Jesus i centrum for alle vores muslimske skikke."

Jesus kom som et menneske for at redde mennesker, selv om han er Gud," sagde en muslimsk kvinde. "Hvis Gud havde ønsket at frelse hyæner, ville han være blevet som en hyæne. Vi ønsker at frelse muslimer, og derfor er vi nødt til at være i moskeen. Derfor risikerer vores brødre og søstre deres eget liv: for at vinde andre."

LAD OS BEDE:

- ◆ Bed for tilhængere af Isa al-Masih (Jesus Kristus) i Østafrika. Bed om, at de må få visdom og mod, idet de lever deres tro ud i deres lokalsamfund.
- ◆ Bed om mere frihed i denne region; bed om, at folk må lære om og udtrykke deres tro uden frygt.
- ◆ 80 millioner muslimer i Østafrika kender endnu ikke Jesus Kristus. Bed om, at flere mennesker som Yusuf må se denne region som deres missionsmark.

Afar-folket: Rejsen ind i en ukendt fremtid

Afar-folkets hjemegn strækker sig langs den sydvestlige kyst ved Det Røde Hav, fra det sydlige Eritrea gennem den nordlige del af Djibouti og mod vest ind i det centrale Etiopien. Det er et varmt og tørt område, hvor der blandt andet er store sletter og ørkener. Som nomader har Afar-folket lært at leve i dette ekstremt golde landskab. Sammen med deres kameler og små husdyr rejser de tilsyneladende ubesværet fra ét magert græsningsareal til det næste, og de lever primært af mælk fra deres dyr.

Dette folks historie videregives mundtligt. Der er kun meget få skriftlige beretninger. Nogle af disse fortæller Afar-folkets historie for tiden med islam. Nabofolkene beretter om Afar-folkets mod og frygtløshed i konflikter. De har kæmpet mange kampe for at forsvare sig selv og deres landområde mod fjender udefra.

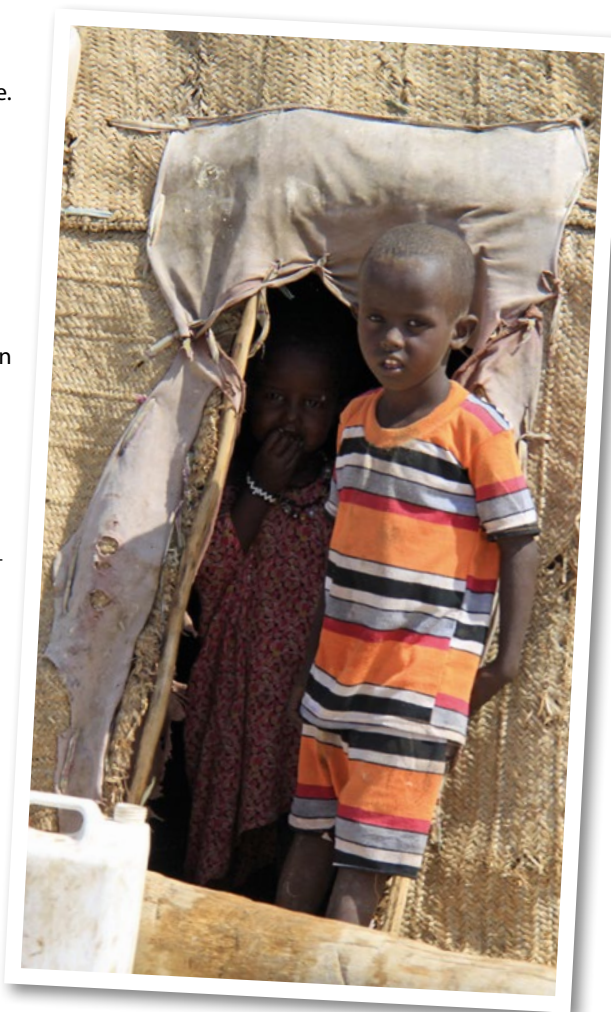
Men nu for tiden står Afar-folket overfor trusler fra nye fjender: mangel på græsarealer, borgerkrige og nationale grænser, som hindrer deres traditionelle levevis. Mange af dem er flyttet til byområder. Her lever disse tidligere modige hyrder og krigere blandt andre

folkeslag som et mindretal med ringe politisk indflydelse eller selvbestemmelse.

I løbet af de sidste årtier har et par folk fra Afar-stammen besluttet at følge Kristus. De samles i små grupper, som skinnende lys i et mørkt land. For dette spirende, nye fællesskab af Kristus-tilhængere betyder Evangeliet ikke kun håb for dem selv, men også for hele deres befolkningsgruppe. Nogle af dem møder forfølgelse fra deres familier og klaner. Men på trods af udfordringerne følger de Kristus trofast og forkynder Evangeliet uden frygt.

LAD OS BEDE:

- ◆ Bed for de få troende blandt Afar-folket; om at de må få mod og visdom til at vidne om Kristus overfor deres landsmænd.
- ◆ Bed for Afar-folket – en gruppe mennesker som Gud har skabt med en unik identitet – om at de må finde måder, hvorpå de kan fastholde deres kulturelle identitet midt i en forandringstid.
- ◆ Bed om, at der må blive fundet en god måde, hvorpå budskabet om Jesus kan blive forkyndt klart for dette folk.

Den arabiske verden: Han vidste det! Amaals historie

Den arabiske verden er islams spirituelle højborg. Det er islams fødested, hjemsted for dets vigtigste helligdomme og beskytter af den u-oversættelige koran. Men i bund og grund er arabisk en gruppe af sprog. Arabiske dialekter varierer bredt, og i dag finder de fleste arabere ordforrådet i det 7. århundredes koran forvirrende. Som et resultat heraf søger mange arabiske muslimer vejledning fra andre kilder. Dette gjorde sig også gældende i Amaals tilfælde.

Amaal var en 23-årig muslimsk pige, med et smil som kunne oplyse ethvert rum. Som så mange andre Egyptere var hun en varm og venlig person, med en nysgerrig tilgang til vesterlændinge. Amaals nysgerrighed ledte hende ind i et venskab med en ung kristen familie fra Amerika, som viste hende Jesu kærlighed og ledte hende til tro på Ham.

Amaals umiddelbare reaktion var at dele sin nye tro med sin mor. Efter at have set Jesus filmen sammen sad Amaals mor urørligt, herefter vendte hun sig imod sin datter og sagde, "Jeg burde slå dig ihjel for det her." Amaal var chokeret og blev hurtigt bekymret for, at hendes

onkel, ville gøre det, hendes mor ikke kunne.

Amaal forlod hjemmet og fandt et job på et hotel, kun for at ende hos en chef, som forsøgte at presse hende til seksuelle ydelser. "Jeg vil holde på din hemmelighed," sagde han, "hvis du vil gøre disse ting for mig." Amaal flygtede igen,

men blev hurtigt arresteret af politiet." Fortæl os hvem der omvendte dig," beordrede de, "og vi vil lade dig gå."

Da jeg, et år senere, fandt Amaal igen, søgte hun skjul hos et venligt muslimsk par. Jeg gav hende et Nyt Testamente og lovede at besøge hende igen. Vel vidende at jeg kun havde en enkelt dag med Amaal, før jeg forlod landet, overvejede jeg, hvilke bibelvers som ville være vigtigst at dele med denne søster, hvis tro havde kostet så meget. Jeg behøvede ikke tænke længe over det. Amaal havde læst de første 10 kapitler af Mattæusevangeliet. "Hør lige her," sagde hun.

"Tag jer i agt for mennesker! De skal udlevere jer til domstolene og piske jer i deres synagoger, og I vil blive stillet for statholdere og konger på grund af mig, som et vidnesbyrd for dem og for hedningerne. Men når de udleverer jer, så vær ikke bekymrede for, hvordan I skal tale, eller hvad I skal sige; for det skal blive givet jer i samme stund, hvad I skal sige. For det er ikke jer, der taler, men det er jeres faders ånd, som taler

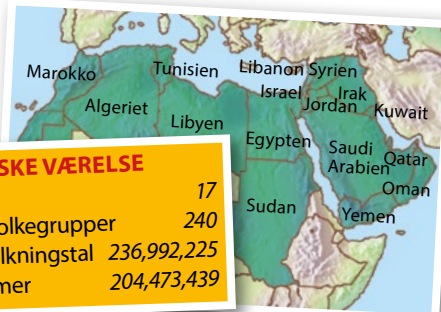
gennem jer" (Matt 10,17–20)

Amaal kiggede på mig med tårer i øjnene. Hendes smil var tilbage. "Han vidste det," udbrød hun, "Jesus vidste besked!" For Amaal, var det nok. Jesus kendte hendes situation, og ville altid være med hende. Og for Amaal, var det tilstrækkeligt. "Jesus bor i mig nu," sagde hun, mens hun pegede på sit hjerte. "Han vil aldrig forlade mig."

LAD OS BEDE:

- ◆ Bed for troende som Amaal, der har muslimsk baggrund, og som lider under forfølgelse, fordi de tror på Jesus Kristus.
- ◆ Bed om at ungdommen i den arabiske verden må få mulighed for at lære om andre trosretninger, uden at risikere forfølgelse eller trusler.
- ◆ Bed om at de politiske og religiøse ledere, i den arabiske verden, må fremme folkets frihed til at udforske og forfølge deres egen forståelse af Gud.

DET CENTRALE VÆRELSE I ISLAMS HUS

Irak: fra imperium til kaos

Området omkring det, vi i dag kalder Irak, var meget vigtigt i århundrederne før Kristus.

Mesopotamien omfattede Eufrat og Tigris samt den bibelske by Nineveh (Mosul), og Babylon var et politisk og økonomisk center. I nyere tid var Bagdad en berømt universitetsby, og centrum for kunst og videnskab. Men i dag er der næsten intet tilbage. Bombninger har været en del af dagligdagen i mange år. For to år siden invaderede den ekstremistiske gruppe Islamisk Stat store dele af Irak, herunder Mosul, den næststørste by i landet.

Som om det ikke var slemt nok at Islamisk Stat - gennem udvisninger, mord og slaveri - terroriserer irakiske kristne, andre etniske grupper som yezidierne, og endda muslimer, så bekæmper shia- og sunnimuslimerne i Irak også hinanden med både politiske og ikke-politiske midler. Fjendtligheden imellem etniske grupper fortsætter med at splitte nationen. Der er mange mindre, diskriminerede og forfulgte minoriteter som eksempelvis turkmans, Shabak og Kaka'i. Kurderne styrker nu, efter

års undertrykkelse, deres semi-selvstændige del af Irak. En udvikling som, af irakiske arabere, betragtes med ubehag. Tusindvis af landflygtige mennesker, de fleste af dem yezidiere, bor i lejre med ringe håb om at vende tilbage til deres hjembyer. De kristne har forladt landet i hundredetusindvis og søger sikkerhed i Vesten. Der ser ikke ud til at være nogen ende på dette kaos.

Men der er øjeblikke, hvor det fremgår, at Gud arbejder midt i alt dette! Når de få tilbageværende kristne, på praktiske måder, viser Kristi kærlighed til muslimer og yezidier, ved at tilbyde mad, tæpper eller rådgivning. Når en hal bliver fyldt med mennesker som

ønsker at vide mere om Kristus. Når de tidligere meget hemmelighedsfulde yezidier sætter spørgsmålstegn ved deres traditionelle tro og ønsker at følge Jesus. Ud af kaos kan vi se glimt af et nyt Rige.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at de, som grundet krig er ramt af sorg, vil opleve Guds nåde og trøst.
- ◆ Bed om at de, som grundet krig er ramt af sorg, vil opleve Guds nåde og trøst.
- ◆ Bed for de udholdende kristne, at mange - gennem deres vidnesbyrd - må komme til tro på Kristus.

Turkestan: Ledet af Helligånden

Den hunniske konge Attila, Timur Lenk, den gyldne Horde – disse legendariske navne på tyrkiske nomade stammer, har i århundreder skabt frygt i landsbyerne på de centralasiatiske sletter. I dag tæller efterkommerne af disse stammer mere end 200 millioner og bliver kaldt usbekere, uighurer, kasakher, tatarer, turkmenere, azerier og tyrkere. Næsten 160 millioner af disse tyrkiske folk er muslimer. Sammen udgør de et værelse i Islams Hus, kendt som Turkestan.

Der er i dag flere bevægelser blandt tyrkiske muslimer, som kommer til tro på Jesus Kristus. I åbne lande som Kasakhstan og Rusland mødes de i kirker. Men mere almindeligt er det, at Turkestans forfulgte kristne samles diskret i private hjem. "Vi støder ofte på problemer," sagde Bek, en usbekisk konvertit "men vi priser stadig Gud. Vi har et ordsprog: 'Hvis du bliver anholdt, så pris Gud, at du ikke er blevet slået. Hvis du er blevet slået, så pris Gud, at du ikke er blevet dræbt. Og hvis du er blevet dræbt, så pris Gud, at du nu er sammen med Jesus i himlen!'"

Denne taknemmelige indstilling, midt i trængselstider, har dybe rødder blandt troende i Turkestan. Jeg var vidne til dette, en januar

måned for næsten 30 år siden, iblandt de frygtløse pionerer som tjente ud over Tien Shan bjergene i Centralasien. Det var bidende koldt, og der var meget lidt varme til rådighed i byen, hvor tre familier måtte leve for 80 dollars om måneden, mens

de underviste i engelsk på et kommunistisk universitet.

En aften introducerede læreren, John, mig for en af hans studerende, Abdullah fra Uighur-folket, en kristen med muslimsk baggrund. Abdullah var den første uighur som kom til tro på Jesus.

Jeg spurgte John, "Hvordan ledte I Abdullah til tro?"

"Det gjorde vi ikke," svarede John. "Helligånden og bøn gjorde det. John uddybede, "Abdullah kom til mig sidste år, og fortalte om en foruroligende drøm, hvor nogen gav ham en hellig bog at læse i. 'Hvad kunne det være for en bog, spurgte han.'"

"I min skrivebordskuffe havde jeg en gammel oversættelse af det Nye Testamente, i det arkaiske Uighur skrift."

"Kunne dette være bogen i din drøm?" spurgte jeg, mens jeg rakte Abdullah den gamle bog."

"Abdullah åbnede den og sagde, 'åh, det er skrevet i den gamle skrift min far lærte

mig at læse.'"

"Jeg lod ham beholde bogen. Et par uger senere kom han til mig med nyheden om, at han var kommet til tro på Jesus som sin frelser og Herre."

"Så ser du," sagde John smilende, "bøn og Helligånden ledte Abdullah til Jesus."

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at forfulgte kristne med muslimsk baggrund i Turkestan, må få nyt mod, opleve fællesskab og blive opmuntrede i deres tro.
- ◆ Bed for modige missionærer, som bringer Evangeliet til hvert af Turkestans 227 muslimske folkegrupper.
- ◆ Bed om at nationerne i Turkestan vil fremme religionsfrihed, så frygten for anholdelser, prygl og død ikke må være hverdagskost, for dem som søger.

TURKESTAN

Nationer	16
Muslimske folkegrupper	227
Samlet befolkningstal	203,251,345
Antal muslimer	159,225,454

Tyrkiet: En skillevej for flygtninge

Grundet beliggenheden, på grænsen mellem Europa og Asien, har Tyrkiet en kompliceret men væsentlig rolle på begge kontinenter. Landet er endt på fronten, i den europæiske flygtningekrise, hvor over 1.7 millioner syrere flygter fra ødelæggelserne i deres land.

Tyrkiet, som begyndte at modtage flygtninge fra Syrien i starten af borgerkrigen for mere end 5 år siden, forventede at konflikten ville blive hurtigt løst. Men som krigen er fortsat, har situationen skabt spændinger i Tyrkiet, med flygtninge fanget i limbo – ude af stand til at vende hjem, og også ude af stand til at få arbejdstilladelser eller bosætte sig permanent i Tyrkiet. Tyrkerne er i stigende grad bekymrede over de huslejestigninger, som det forøgede befolkningstal resulterer i, og risikoen for at IS styrker bringer deres konflikt ind i Tyrkiet. Terrorgruppen er mistænkt for at stå bag en eksplosion i Ankara i oktober 2015, som slog 102 mennesker ihjel og sårede mange flere.

Tyrkiets position i den syriske flygtningekrise har ført dem ind i forhandlinger med EU og FN's sikkerhedsråd,

om deres langsigtede rolle i håndteringen af flygtninge i Europa. Resultatet af disse forhandlinger vil få en signifikant indvirkning

på både tyrkere og syrere. Begge grupper står ved en skillevej og funderer over,

hvad fremtiden vil bringe for de, som er hjemmehørende i landet, og de, som er blevet tvunget til at bosætte sig der.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om tolerance og tålmodighed med den del af tyrkerne, som tilbyder tilflugt og gæstfrihed til syriske flygtninge
- ◆ Bed om fred i Tyrkiet, og om at den tyrkiske kirke må statuere et eksempel i enhed og kærlighed.
- ◆ Bed for de flygtninge i Tyrkiet, som har været der i mange år, og som længes hjem. Bed om fred i Syrien, selvom det kan synes håbløst. Som der står i Salme 46,10, "Han gør ende på krige over hele jorden, han brækker buen og knækker spyddet, stridsvognene brænder han op."

Det persiske værelse: Haik Hovsepien

Det persiske værelse omfatter alle dele af nutidens Iran og breder sig ind i nabolande som Irak, Afghanistan og Tadsjikistan. Dets næsten 100 millioner indbyggere taler forskellige variationer af det gamle persiske sprog. I modsætning til det sunni muslimske flertal andre steder i Islams hus, er de fleste muslimer i Iran shiitter.

Da Ayatollah Khomeini, i 1979, etablerede en islamisk republik, så de fleste det som et forfærdeligt slag imod kristendommen. Men i årtierne efter har millioner af iranere afvist det islamiske teokrati, som har grebet deres land, og hundredetusindvis af dem har vendt sig til Jesus Kristus.

Mens tusindvis af kristne konvertitter er blevet anholdt, er andre med magt blevet drevet ud af landet. Flere lever skjult i Iran, hvor de tilbeder i undergrundskirker eller i deres private hjem, vejledt af satellit-tv udsendelser. Det har haft sin pris for dette voksende fællesskab af troende, som igennem lang tid har vidnet om Kristus. Trofaste vidner som den iransk-armenske kristne, Haik Hovsepien.

I 1980 blev Haik Hovsepien den første

ationale biskop i pinsekirken. Selvom regeringen tillod etniske kristne, som armenske Haik, at praktisere deres tro, trak de grænsen, når det kom til at dele troen med muslimer.

Haik nægtede at give efter for regeringens pres og sagde: "Vi vil ikke give efter, om så vi bliver fængslet eller må dø for vores tro."

En muslimsk konvertit var pastor Mehdi Dibaj. I 1983 blev Dibaj anholdt, uden rettergang og presset til at fornægte sin tro. Dibaj udholdt med bekendelsen, "Jeg er ikke kun tilfreds med at være i fængsel for Guds hellige navns skyld, men er også rede til at give mit liv for Jesus, min Herres skyld." I 1993 blev Dibaj, ved en hemmelig domstol, dømt til døden for at konvertere fra islam.

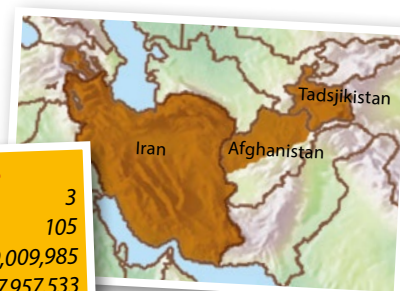
Da biskop Haik hørte om dommen, blev han konfronteret med et valg. Som armener, kunne Haik tie og undgå forfølgelse, eller han kunne tale. Haik nægtede at vende ryggen til en bror med muslimsk baggrund og gik til offentligheden i sine bestræbelser på at redde Dibaj. Hans indsats viste sig effektiv, og som reaktion på et internationalt pres, blev Dibaj løsladt den 19. januar 1994.

Tre dage senere blev biskop Haik bortført på en gade i Teheran. Hans torturerede krop blev

fundet i en umærket grav, med 27 knivstik i brystet. Ved Biskop Hiaks begravelse talte en tårevædet Mehdi Dibaj: "Da Jesus døde på korset, vidste kun Barabbas at Jesus var død for ham. Da biskop Haik døde, ved jeg at han døde for mig."

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at modige kristne vidner, som Haik Hovsepien, må blive ved med at bringe Evangeliet til den persiske verdens Shiitisk-muslimske befolkning
- ◆ Bed om at de persiske nationer vil tillade større religionsfrihed, og dermed tillade folk selv at beslutte, hvad de ønsker at tro på.
- ◆ Bed for irakiske indvandrere og flygtninge, som genopbygger deres liv på nye steder. Bed om at de må blive velsignet i deres nye land, og at de må blive til velsignelse for folk omkring dem.

DET PERSISKE VÆRELSE

Nationer	3
Muslim folkegrupper	105
Samlet befolkningstal	99,009,985
Antal muslimer	97,957,533

Tadsjikistan: Søger Jesus

Den lille centralasiatiske nation, Tadsjikistan, er hjemsted for over 8 millioner mennesker, 70 % af dem er under 30 år gamle. Er tadsjikiske unge, i denne overvejende sunni muslimske region, nysgerrige efter at vide noget om Jesus?

”Hvordan kan vi egentlig vide, om vi er et af Jesu får?” spurgte Ali, en ung tadsjikisk student, mens vi sammen læste os igennem Johannesevangeliet

Vi var midt i det ugentlige bibelstudie, med Ali og 3 andre unge centralasiatiske universitetsstuderende. Det var dejligt at se Alis interesse for Jesus vokse, mens vi studerede sammen. Han bad om en bibel, som han efterfølgende

læste regelmæssigt i, og som han endda tog med sig, da han rejste tilbage til sin hjemby i sommerferien.

Da han seks uger senere, ved skolestart, vendte tilbage til campus, var det uden sin bibel. Jeg var en smule bekymret, og spurgte hvem der havde taget Bibelen fra ham. Var han kommet i problemer? Var hans bibel blevet konfiskeret?

Ali fortalte os en historie som overraskede os, og som fyldte os med håb: Hans søster

havde, i sin søgen efter materiale om Jesus, anmodet om hans bibel som en del af hendes læsestof. Da vi spurgte mere ind til det, fortalte Ali om, hvordan søsteren altid var på udkig efter mere information – historier, film, musik, hvad som helst – om Jesus. Med Alis ord var hun en ”Jesus person.” Stadig en god muslim, men alligevel Jesus søgende.

Jesus fortalte os, at høsten er rede. Selv i fattige,

Hvordan kan vi egentlig vide, om vi er et af Jesu får?

svært tilgængelige bjergrige nationer som Tadsjikistan, længes mange

muslimer – ligesom Ali og hans søster – efter sandhed og håb. Det finder de i Jesus.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at tadsjikiske hjerter vil åbne sig yderligere, for den gode nyhed om Jesus. Bed også om at mange tadsjikere vil få mulighed for at møde kristne, som på kærlig vis vil dele Evangeliet om Jesus med dem.
- ◆ I øjeblikket er der meget få troende i Tadsjikistan. Bed om at den eksisterende kirke vil blive styrket og lydigt dele Jesus med andre. Bed om at kirken må vokse!
- ◆ Bed for en større længsel blandt tadsjikere i Tadsjikistan, og i Afghanistan, Usbekistan og Rusland. Der er meget få troende blandt tadsjikere som bor i udlandet. Bed om at Gud vil sende flere arbejdere ind i disse samfund. (Lukas 10,2).

Millioner i bevægelse: En udvandring i tro?

af Steve Cochrane

Migrationen, som omfatter millioner af muslimer og kristne fra især Syrien og Irak, er en af de vigtigste begivenheder i den første del af det 21. århundrede. På grund af at den syriske borgerkrig nu udspiller sig på femte år, har over fire millioner flygtninge søgt sikkerhed i omkringliggende lande i regionen, og i Vesten. To millioner har forladt Irak og yderligere 1.9 millioner er internt fordrevne i landet. Denne bevidste afsked med det fysiske hjemland, drager paralleller til lignende rejser, som er blevet foretaget i alle tre semitiske trosretninger, jødedommen, kristendommen og islam. Abraham som forlod sit hjemland i Ur i Mesopotamien, Moses som førte Israel ud af Egypten, og Jesus, som sammen med sine forældre må flygte til Egypten for at undslippe Herodes, er nogle af de mange gange vi ser bevægelse i jødisk og kristen historie.

I islam findes også konceptet at rejse i tro, hvilket bliver udtrykt i det Arabiske ord *hijra*. Ordet *hijra* betyder bogstaveligt talt 'migration' eller 'rejse', og ideen bag kan spores tilbage til profeten Muhammeds flugt sammen med trosfæller, fra Mekka til Medina i år 622. *Hijraen* skete på baggrund af forfølgelse fra de etablerede mekkanske købmænd, og resulterede i konsolideringen af det første muslimske samfund. Det blev også startåret for islamisk histories tidsregning, hvor datoer derefter blev mærket A.H. (*Anno Hijra*).

Et lignende koncept i islam, finder vi faktisk i én af de fem søjler, nemlig *hadjj*. Ordet betyder 'pilgrimsrejse', og henviser til den obligatoriske rejse til den hellige by, Mekka, som en muslim (med visse undtagelser) må foretage. Selvom de to koncepter *hijra* og *hadjj* ligner hinanden,

For mange flygtninge...er der ikke nogen garanti for nogensinde at vende tilbage.

har de også subtile forskelle. Fælles for dem er det, at de udføres i tro, og begge koncepter involverer, at man forlader hjemlandet med et bevidst formål. Men i *hijra* handler det underforstået om en længere migration, måske én som varer resten af livet på jorden.

Profeten og hans ledsagere vendte sejrtrigt tilbage til Mekka i 630, efter otte år i Medina. For mange flygtninge som har forladt deres hjemland, er der ikke nogen garanti for nogensinde at vende tilbage. Hvor mange ser deres migration som en trosstyrkende *hijra*? Det er selvsagt uvist, men at leve med realiteten om en spirituel dimension, kunne bringe dem opmuntring i deres vanskeligheder. Et andet spørgsmål, som bør tages op til overvejelse, handler om den del af

samfundet, især i Vesten, som modtager disse flygtninge. Betyder dette troens *hijra* et ønske om at konvertere de europæiske og andre vestlige befolkninger til islam, ved at få visum til at opholde sig der? Profeten Muhammeds *hijra* betød at han måtte forlade Mekka for at undslippe forfølgelse og styrke islam. Det involverede også et ønske om at konvertere dem i Medina, som var lydhere.

Men en bekymring for hvorvidt en muslimsk flygtning vil forsøge at konvertere andre, eller endda engagere sig i terrorvirksomhed, som nogen har advaret omkring, bør blive imødeset med en gæstfrihed af generøs tro, fra de som tager imod disse muslimer (og kristne) fra Mellemøsten samt Nordafrika. Skønt de har forskellige motiver, er millioner af disse flygtninge '*sande hijraer*'.

Den egyptiske muslimske forfatter Sahar El-Nadi har defineret en '*sand hijra*' som en person, der udviser 5 vigtige kendetegn. Først og fremmest har de så stærk en tro, at de selv under store lidelser fortsætter med at stole på og være afhængige af Allah. For det andet er der viden om, at der er et formål med denne rejse, og at det ikke er meningsløst. For det tredje vil den '*sande hijra*' fortsætte med at engagere sig i regelmæssige vaner og tilbedelseshandlinger, selv i sit nye hjemland. For det fjerde er der en fortsat længsel efter Allah, som ikke bliver overvældet af det samfundsmæssige pres omkring dem. Og endeligt er der en forpligtelse til et

retskaffent liv i det nye miljø.

Disse fem kendetegn på en '*sand hijra*' kan bestemt også findes hos en, som følger jødedommen eller den kristne tro. De giver også en ramme for gæstfriheden i de lande som '*sande hijra*' ankommer til. For alle tre trosretninger, er konceptet *hijra*, eller rejse som vil vare hele livet og helt ind i evigheden, en almindeligt forekommende realitet. '*Sand hijra*' begrebet, udstyrer os med endnu en bro imellem trosretninger, som er meget tiltrængt i dette 21'ende århundredes sammenhænge.

Steve Cochrane har været involveret i 30 Dage fra dets begyndelse. Han er historiker, missionær og fremtidsforsker, og han blogger på: stevecochrane823.com

Sydvestasien: Et nyt navn

Det sydvestlige Asien er et af de mest overfyldte og ustabile værelser i Islams hus. Det er hjemsted for mere end 300 millioner muslimer, hvis 186 etniske folkegrupper ofte er i konflikt med hinanden, og gennem historien med eksterne imperialistiske styrker. Midt i denne hårdt prøvede region leder Gud tusindvis af muslimer til et nyt liv i Jesus Kristus.

Akbar al-Masih, er en kristen - tidligere muslim - fra Afghanistan, som jeg mødte i Rawalpindi, Pakistan. Som mange andre fra den pushtunske folkegruppe, var Akbars liv blevet sønderrevet af krig. Da han var ung, kæmpede hans folk imod russerne. Efter at russerne var blevet fordrevet, kæmpede hans sunni muslimske stamme imod den tilstødende shiitisk muslimske stamme. Efter den amerikanske invasion i 2012, sluttede Akbar sig til de millioner af flygtninge, som strømmede ind i lejre og slumkvarterer i Pakistan. Det var her, at Akbar mødte en kristen familie, som oplærte ham og hjalp ham til at genopbygge sit liv. Jeg bad Akbar fortælle mig, hvordan han var kommet til tro på Jesus.

"Ved fødslen," sagde han "fik jeg navnet Muhammad Akbar." Navnet betød 'Muhammad er den største.' Det var også navnet på en pushtunske helt, som havde drevet briterne ud af Afghanistan i det 19. århundrede. Mange afghanske familier gav deres sønner navnet Muhammad Akbar.

"Det var mellem krigene," sagde Akbar, "jeg var på udkig efter et job. En dag kom jeg til en biograf, som viste en film om Profeten Isas (Jesu) liv. Jeg besluttede mig for at gå indenfor."

SYDVESTASIEN	
Nationer	3
Muslimske folkegrupper	186
Samlet befolkningstal	713,922,175
Antal muslimer	315,998,874

"Jeg så filmen alene, og lærte mange ting, jeg ikke vidste, om profeten Isa. Jeg var sønderknust, da jeg så hvordan de slog ham, og naglede ham til korset. Jeg sagde til mig selv, 'Nu vil Isa hævne sig! Han vil nedkalde ild fra himlen og ødelægge disse onde mænd!'"

"I stedet kiggede Isa ned på dem med medfølelse. Isa sagde: 'Tilgiv dem Fader. De ved ikke, hvad de gør.'"

"Det var i det øjeblik," fortalte Akbar, "at jeg i mit hjerte sagde, 'det er for mig.'"

"Fra da af begyndte jeg at følge Isa. Jeg vidste, at dette var, hvad mit folk manglede. Vi søgte altid hævn, 'et øje for et øje.' Men Isa al-Masih (Jesus Messias) viste mig en anden vej."

"Det er derfor, jeg har ændret mit navn," sagde han, "fra Muhammad Akbar til Akbar al-Masih, 'Messias er den største!'"

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien. Bed om at de, igennem fredsyrsten, må finde en ny vej frem.
- ◆ Bed for modige vidner som Akbar al-Masih, og missionærerne som oplærte ham.
- ◆ Bed for de 300 millioner muslimer i sydvest Asien, som endnu ikke kender til den fred Jesus tilbyder. En fred som overgår al forstand.

Deoband og Deobandier

Med et befolkningstal på 100.000 er byen Deoband i det nordlige Indien lille, sammenlignet med mange megabyer og storbyer i regionen. Marker med sukkerrør og mangotræer omgiver den, og inde i byen er der flere motorcykler og oksekærrer end biler.

Alligevel er Darul Uloom *madrassa* (et Islamisk center for læring) i Deoband vigtig for millioner af muslimer verden over.

Darul Uloom åbnede i 1867 med det formål at beskytte og fremme konservativ sunni islam på tværs af det indiske subkontinent. Siden da har mange tusinde mænd studeret der, og Darul Uloom kandidater har startet *madrassaer* i Indien, Pakistan, Bangladesh, Afghanistan, Sydafrika, Storbritannien og Nordamerika. 20% af muslimerne i Indien og Pakistan anser sig selv som værende Deobandier (over 75 millioner mennesker) og i Storbritannien er over 40% af moskeerne Deobandier.

For mange Sunni muslimer, repræsenterer Deoband en akademisk, konservativ og ren islam. Den kan dog ikke ryste det ry af sig, også at være forbundet med militant ekstremisme. Talibans rødder kan spores tilbage til Deobandi *madrassaer* i Pakistan, og i 2013 voksede mistanken om ekstremistiske bånd sig så stor, at Darul Uloom udstedte en fatwa (en offentlig erklæring), som fordømte terrorisme.

Muslimer fra hele verden kommer for at besøge Deoband. Nogle kommer som turister, andre bor der i 7 år eller mere, for at blive fuld uddannet som moské eller *madrassa* ledere. En dannet iransk sunni, Ibrahim Bhai, opholdt sig en vinter to uger på stedet. Han var meget glad for at være i Deoband, selv for en kort tid. "Dette er

stedet, hvor Gud gør store ting," sagde han. Må det være sådan Herre!

Forestil dig hvordan det ville se ud, hvis Deobandier var fyldt med bevidstheden, om hvem Jesus er, og hvad han har gjort for os. Deobands indflydelse har spredt sig på tværs af nationer. Der er netværk, som spænder over kontinenter, og folk som brænder for det, de tror på, og deler det med andre. Må dette engagement og denne passion i stedet blive til ære for Jesus.

"Jorden skal fyldes med kundskab om Herrens herlighed, som vandet dækker havets bund." (Habakkuk 2,14)

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at byen Deoband, må blive et sted med fred og velsignelse. Bed om at hinduistiske/muslimske spændinger, som ofte bryder ud i regionen, ikke må finde sted der.
- ◆ Bed om at sandhed, retfærdighed og fred vil flyde gennem Deobandi netværk verden rundt.
- ◆ Bed om at Deobandi kvinder, som for størstedels vedkommende lever et liv i skjul, må forstå, hvor stor værdi de har for Faderen og finde Hans kærlighed igennem Jesus.

Sydøstasien

Med næsten 850 millioner indbyggere er Sydøstasien det mest fyldte rum i Islams hus. Næsten 284 millioner personer i denne region er muslimer. Sufi Islam – en mystisk form for Islam – er af finde i hele den muslimske verden, men kan have sin oprindelse her, hvor Islams stive monotheisme kolliderer med de mystiske elementer fra sydasiatisk hinduisme.

Der findes i dag adskillige bevægelser over hele Sydøstasien, hver med flere tusinde døbt troende, med muslimsk baggrund, som elsker og tilbeder Jesus. Disse vækkelser er kommet på bekostning af alvorlige forfølgelser, gennem modige vidner og dygtige Bibel oversættere, som har arbejdet for at gøre Evangeliet kendt på måder, den lokale muslimske befolkning kan forstå.

Jeg havde for nyligt lejlighed til at studere flere af disse bevægelser og stille spørgsmål vedrørende folks omvendelse: "Hvad brugte Gud for at bringe dig til tro på Jesus Kristus?" Et af mange mindeværdige vidnesbyrd kom fra en troende ved navn Sharif.

"Som dreng," fortalte Sharif, "blev jeg bortvist fra den muslimske skole, fordi jeg

stillede læreren vanskelige spørgsmål. Læreren råbte af mig, 'Du er en synder, knægt, og du kommer i helvede!' Min far blev så vred. Han smed mig ud af huset og forbød ethvert familiemedlem at tale med mig."

"En dag, fortalte Sharif," blev jeg overrasket af en hvidhåret missionær, som talte til mig, 'Hej bror, vil du køre med mig i denne rickshaw?' Før han forlod mig, gav missionæren mig et Nyt Testamente."

"Den aften læste jeg det Nye Testamente. Siderne syntes at blade af sig selv, lige indtil solen begyndte at stå op. Jeg læste Johannesevangeliet. I kapitel tre vers 17 stod der, 'Jesus kom ikke til verden for at dømme verden, men for at verden igennem ham kunne blive frelst.'"

Flere år senere, da Sharif genfortalte historien for mig, løb tårerne ned over hans kinder. "Ser du, jeg var ikke dømt til helvede, jeg var ikke bare en synder. Jesus var kommet til verden for at frelse mig."

I løbet af det næste årti måtte Sharif udstå mange prøvelser for sin tro på Jesus. Hans far truede med at dræbe ham; en gruppe muslimske bøller gennembankede ham og efterlod ham to gange døende. "It doesn't matter," Sharif said. "Det betyder ikke noget," sagde Sharif. "Hvis de skærer min krop i tusinde stykker, vil hvert eneste stykke råbe, 'Jesus Kristus er Herre!'"

Sharif ledte med tiden sin far til tro på Kristus. "Nu mødes folk og holder gudstjeneste

i vores hjem," fortalte han mig. I dag er Sharif en del af en bevægelse af muslimer, som er kommet til tro på Jesus Kristus. En bevægelse, der muligvis tæller mere end 100.000 troende.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at den bevægelse af muslimer, der kommer til tro på Kristus i Sydøstasien, må mangedobles.
- ◆ Bed om at modige vidner som Sharif må kunne udholde forfølgelse, og forblive tro mod Kristus.
- ◆ Bed om at de 284 millioner fortabte muslimer i Sydøstasien, må komme til tro på Jesus Kristus.

SYDØSTASIEN

Nationer	4
Muslimske folkegrupper	65
Samlet befolkningstal	844,398,260
Antal muslimer	283,393,591

Bihar

Abdul har tilbragt samtlige af sine 23 år i Baisi, en by med omkring 10.000 indbyggere i Bihar, Indien. Da vi ankom til Baisi, spurgte vi flere forskellige mænd, om der var nogle kristne eller nogle kirker i nærheden, og de fleste af dem gav os pralende versioner af "Nej, dette sted er kun for muslimer og nogle hinduer, der er ingen kristne her. Hvis I vil i kirke, skal I gå til Purnia" (en by omkring 40 km væk).

Byen Baisi er lokalt kendt som værende en højborg for islam, og unge mænd fra hele regionen kommer til Baisi for at blive uddannet i islams livssyn. Alligevel viste

det sig, da vi fandt Abdul og han far som arbejdede i deres butik ved vejen, at de havde en dyb interesse i Jesus og Hans bøger. De sidste par måneder havde de studeret bøgerne om Jesus, adlydt hvad der stod og endda engageret sig i lignende studier med deres venner og slægtninge. Nogle få af byens muslimske ledere er begyndt at give udtryk for en trang til at læse disse bøger og høre mere om Jesus. Der er ved at ske noget i Baisi.

Staten Bihar består af omkring 100 millioner mennesker, som bor i landsbyer ligesom Baisi. For kun et par årtier siden blev Bihar omtalt som "missionens kirkegård", fordi intet missionsarbejde nogensinde syntes at slå rod og vokse. Tingene ændrer sig, men Bihar har stadig kun en kristen befolkning på 0.05%. Det sætter regionen i konkurrence med lande som Somalia og Afghanistan, når det gælder den lavest samlede procentdel af kristne i verden.

Der er blevet gjort meget lidt for at nå de 17-20 millioner muslimer i denne region. Muslimer som Abdul, hans familie og mange

andre i landsbyer som Baisi over hele Bihar, venter stadig på at høre de gode nyheder om Jesus. Når nogen i fremtiden spørger i disse byer, hvor de kristne eller kirkerne er, hvad vil svaret da være?

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at høstens herre vil udruste arbejdere i Baisi og over hele Bihar.
- ◆ Bed om at Helligånden og Guds ord vil drage muslimske ledere og hele familier i Bihar, til Jesus.
- ◆ Bed om at ordene i Esajas 55,11 vil gå i opfyldelse i Bihar: "sådan er mit ord, som udgår af min mund; det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde.

Det Indo-Malaysiske værelse

Det indo-malaysiske værelse i Islams hus inkluderer Malaysia, Singapore, det sydlige Filippinerne og Indonesiens sprudlende kæde bestående af mere end 17.000 øer. Indonesien er det største muslimske land i verden, med et befolkningstal på 250 millioner, 87

INDO-MALAYSIA

Nationer	5
Muslimske folkegrupper	282
Samlet befolkningstal	283,696,115
Antal muslimer	201,000,020

procent af disse er muslimer. Længe før kristendom og islam kom til landet, lå folk i Indo-Malaysia i blød i en suppe af animisme, hinduisme og budhisme. Disse gamle religiøse varianter, bliver ved med at krydre de Indo-Malaysiske samfund og kulturer.

I 1870 fandt den første moderne bevægelse af muslimer der kom til tro på Kristus, sted i Indonesien. I 1967-1971 oplevede Indonesien den største omvendelse af muslimer, idet mere end to millioner muslimer blev døbt i kristne kirker. I dag reagerer mange muslimer i Indo-Malaysia på en enkel fem-trins stige til Jesus, som en mand ved navn Mike Shipman har tilpasset, ud fra Jesu samtale med den samaritanske kvinde i Johannes 4. Mike kalder denne 5-trins tilgang til at dele den kristne tro, "Any-3: Enhver, hvor som helst, til hver en tid."

- **FØRSTE TRIN** at komme i kontakt med en muslim. De fleste muslimer i Indo-Malaysia har aldrig hørt Evangeliet, fordi de ikke kender nogen kristne.
- **ANDET TRIN** er at byde samtaler om Gud velkommen. I denne region elsker muslimer at tale om Gud. Mike foreslår, at man kan spørge sin nye muslimske ven, "hvad gør du i din religion for at behage Gud?" hvilket er en god måde at starten en samtale om åndelige ting på.

- **TREDJE TRIN** indebærer udforskning af resultaterne ved vores indsats for at behage Gud, og fører ofte til spørgsmål om frelsesvished. Mange muslimer accepterer, at de ikke kender Guds vilje eller kan have tillid til at Han vil frelse dem.
- **FJERDE TRIN** når ind til kernen af Evangeliets budskab og fortællingen om Jesu død for vores evige frelse.
- **FEMTE TRIN** inviterer dine venner til at modtage frelsen gennem Jesus.

Denne simple metode til deling af budskabet om Jesus er let for nye troende at følge, og som et resultat heraf spreder det sig ud over hele Indo-Malaysia. Tusindvis af muslimer har bedt Jesus om at blive deres frelser, og de følger nu Kristus som hans disciple.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at effektive udbredelses-metoder af Evangeliet, så som satellit tv, Jesus film, personlige kristne vidnesbyrd og Any-3, vil fortsætte med at sprede Evangeliet ud over Indo-Malaysia.
- ◆ Bed for den forfølgelse som altid ledsager de fremspirende bevægelser i Indo-Malaysia.
- ◆ Bed for Indo-Malaysias mere end 280 millioner fortabte muslimer, fordelt på 282 forskellige folkegrupper. Mange af dem har endnu aldrig mødt et kristent vidnesbyrd.

En Indonesisk rejse: *Merantau*

**“Præsten sagde til dem: ‘Gå med fred!
Herren er med jer i jeres ærinde.’”**

Dommerbogen 18,6

Begrebet eller idéen *merantau* er især populær blandt de mere simple, landlige folkegrupper på øen Sumatra, Indonesien. *Merantau* betyder ganske enkelt “at vandre omkring.”

Det indonesiske *merantau* koncept indebærer sædvanligvis en ung - oftest

mandlig - person, som forlader sit hjem i slutningen af teenageårene eller i starten af 20'erne. Hvor han skal hen, eller hvor længe han vil være væk, er uvist. Det indeholder idéen om, at han kan søge berømmelse og lykke. Holdningen er den, at vandringsmanden forlader sit velkendte landdistrikt og drager mod byen. Han vil tage så godt som ethvert job, med håb om en lysere fremtid og samtidig lede efter en “oplevelse”, både i form af et job eller et erhverv, men også i form af livserfaring. En vandringsmand, som ofte er usikker på, hvad han leder efter, men bare rejser omkring i et par år i håb om at finde noget, er ofte mere åben og oplever mindre socialt

pres fra familie, venner og naboer, mens han er på sin *merantau*. Det er lettere og mindre risikabelt at dele Evangeliet med disse unge mennesker udenfor deres landsbyer, da de ofte kommer fra meget islamprægede samfund.

Det modsatte er også tilfældet. Det er muligt at sende unge indonesiske missionærer til nye steder og simpelthen lade dem dukke op og fortælle den lokale befolkning, at de er på en *merantau* eller rejse. Dette er en acceptabel måde at lære et nyt fællesskab at kende og dele budskabet om Jesus.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for indonesere på en *merantau* – at de, som vandrer planløst omkring, må vandre lige ind i Guds rige.
- ◆ Bed om at kristne, især forretningsfolk, må se denne type af unge mænd som mennesker de potentielt kan investere i, både i forhold til en virksomhedserfaring og for Guds rige.
- ◆ Bed om at unge entusiastiske missionærer må blive kaldet til at gå på en *merantau* til svært tilgængelige, unåde områder, for at opleve Guds rige etableret, hvor der på dette tidspunkt ikke er nogen vidner om Evangeliet!

De vestlige cham i Cambodja

Kandi var bekymret. Det var svært at få adgang til ordentlig lægebehandling, når man boede på landet i Cambodja i år 2000. Hendes mand havde forladt hende, så hun var alene om at tage sig af deres børn. Derfor blev hun lettet, da hun mødte et par, der var sendt af Gud til at møde hende på denne del af hendes rejse gennem livet.

Parret havde studeret Kandis sprog og lyttede nøje til hende. De bad sammen med hende og henviste hende til Mercy Medical Centre, hvor flere af Guds folk tilbød billig lægebehandling til dem, der var meget fattige. Her lærte Kandi mere om Jesus og det fuldkomne offer, Han gav for alle mennesker.

Kandis folk hedder cham. De findes i stort set alle provinser i Cambodja, især hvor der er store flodsystemer. Cham-folket er efterkommere af det gamle Champarige, som ligger i det, der i dag er Vietnam. På grund af konflikter med det vietnamesiske folk for længe siden flyttede mange cham vestpå til Cambodja og blev til de vestlige cham, som består af ca. 400.000 mennesker. Der findes stadig efterkommere af de oprindelige cham i Vietnam, og de betegnes de østlige cham. Der

er ca. 80.000 af dem. Meget få cham har hørt om eller forstået, hvem Jesus er.

I år 2000 inspirerede Gud en af sine tjenere til at begynde at bede ugentligt for, at cham-folket måtte komme til tro på Jesus. En anden kvinde sluttede sig

til hende. I 2014 var der ti eller flere troende fra forskellige lande, der sammen bad for cham-folket. Det fortsætter den dag i dag og er nøglen til cham-folkets rejse mod tro på Jesus. I dag, gennem denne bedefolder, vil der blive tilføjet hundreder af tusinder til det tal, som alle beder for cham-folket.

Mange år senere mødte det ovennævnte par Kandi igen. Gud havde besvaret deres bønner og gjort hende rask. Hun var også kommet til sand tro på Jesus sammen med sin søn, og hendes mand var vendt tilbage. Kandi havde mange spørgsmål, som andre havde stillet hende om troen, som hun ikke kunne svare på. Så parret opfordrede hende til

at begynde en bibelstudiegruppe i hendes landsby med hendes familie som de første deltagere. Og sådan fortsætter cham-folkets rejse mod tro på Jesus!

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for, at Kandi og hendes søn må vokse i troen, og for resten af hendes familie og landsby.
- ◆ Bed for den igangværende oversættelse af Bibelen til deres hjertesprog.
- ◆ Bed for en bevægelse af cham mod tro på Jesus!

Troens rejse

Den vej, en muslim må betræde for at blive kristen, er ikke hverken lige eller nem. Og alligevel viser de historier, som en forsker har fået fortalt af over tusind troende med muslimsk baggrund, at der er vejvisere undervejs, som jævnligt peger søgende muslimer fra hele verden i den rigtige retning.

En af disse vejvisere er Koranen. Ligesom mange kristne gør med Bibelen, har muslimerne holdt fast ved Koranen som kernen i deres tro. De har lært den udenad og skattet den højt, selvom de ofte ikke engang har forstået den. Men det er ved at ændre sig nu. Før hans død i 2005, støttede kong Fahd af Saudi-Arabien, at Koranen blev oversat til forskellige sprog over hele verden. Han troede, at det ville føre til vækst af islam, men i stedet blev han overrasket over at se, at det havde den modsatte effekt.

Abdul, som leder en bevægelse i Sydasiens, blev spurgt, hvordan han var kommet til tro på Kristus. Han svarede: "Det begyndte, da jeg læste Koranen på mit eget sprog. Før det havde jeg lært det meste af den udenad på arabisk, selvom jeg ikke forstod arabisk. Da jeg læste den på mit eget sprog, forstod jeg for

første gang, at der ikke var nogen frelsesplan – ingen forsikring om, at hvis jeg var en god muslim, så ville jeg komme i himlen". For Abdul var det begyndelsen på en søgen efter frelse – en søgen, der endte, da han læste Det Nye Testamente og overgav sit liv til troen på Jesus Kristus.

En anden vejviser dukker op i historierne om Muhammed. Muslimer ærer profeten Muhammed, men de, som flittigt studerer Koranen og Hadiith (historier om Muhammeds liv), fortæller, at de indeholder historier, der modsiger legenden om Muhammed som en nådig og gavmild leder. De bliver ilde til mode, når de læser om en profet, der ændrede i åbenbaringen fra Gud, når det passede ham, tilkæmpede sig rigdom på bekostning af de fjender, han besejrede, og udbredte sin religion ved sværdets magt. Denne oplevelse kan blive det første skridt på vejen mod en anden måde at tro på.

En sidste vejviser, som vi hører fra mange muslimer, der har gennemført rejsen til en ny tro, skal findes i den vold, der har plaget islam igennem 14 århundreder. Tanken om, at islam er en fredelig religion, bliver knust af muslimer, der oplever krig og vold hver eneste dag. Når vi i nyhederne hører om udbrud af islamisk funderet vold,

må vi huske på, at de fleste af ofrene selv er muslimer, og at mange af disse muslimer i dag vender sig bort fra volden for at følge Fredens Fyrste.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for muslimer, som stiller spørgsmålstegn ved deres tro, at de må få muligheden for at møde andre, der har vandret ad den vej og fundet, at det har ledt dem til Kristus.
- ◆ Bed for lærde og lærere, at de må studere islam med ærligt søgende hjerter og modet til at stille spørgsmål.
- ◆ Bed for de muslimer, der beslutter at følge Jesus, at de vil finde fællesskab og fred i deres nye tro.

Min rejse: At søge Guds nærvær

Et vidnesbyrd fra en troende med muslimsk baggrund:

Jeg blev født ind i en muslimsk familie. Nogle af mine familiemedlemmer var sekulære og verdslige, og andre var religiøse. Min far, som var sufi, var meget religiøs, og havde en stærk indflydelse på mit liv. Da jeg var ti år gammel, begyndte jeg at søge Gud. Jeg var ivrig efter at søge Hans nærvær og gjorde alt, hvad jeg kunne, for at komme tættere på Ham.

Som ung blev jeg ved med at søge med endnu større iver ved at bede, faste og gå i moskéer. Jeg udførte ikke blot de almindelige bønner, men kaldte på Gud af hele mit hjerte. Disse år, som jeg tilbragte

Kom selv og se - Jesus lever,
Han helbreder og
sætter folk fri.

med at søge efter Gud i islam, sluttede med at det gik op for mig, at Gud ikke var kommet tættere på mig – faktisk virkede det som om, Han var meget fjernt fra mig. Da jeg nåede til den alder, hvor jeg skulle på universitetet, havde jeg opgivet min søgen efter Gud.

En aften, mens jeg gik sammen med nogle venner, hørte jeg Evangeliet for første gang. En genfødt kristen, som en fælles ven havde

præsenteret mig for, vidnede for mig og delte åbent budskabet om Jesus med mig på gaden i Cairo. Ugen efter tog jeg med ham i kirke – og kun fire uger efter modtog jeg Jesus som min personlige frelser! Min oplevelse var præcis som den unge troende havde forklaret det for mig: "Kom selv og se – Jesus lever, Han helbreder og sætter folk fri".

Den aften bad jeg til Jesus for første gang. Jeg spurgte Ham: "Hvor er vejen? Er Kristus vejen til Gud?" Svaret var "Ja". Jeg sagde i mit hjerte, "OK", og oplevede med det samme Guds nærvær – en himmelsk fred og glæde. Jeg blev kristen, da jeg sagde OK til Jesus!

Nogen tid efter blev jeg voldsomt forfulgt af min familie og de lokale, men Herrens nærvær var så stærkt i mig, at jeg var ligeglad med de tab og den risiko der følger med, når man blev Jesu efterfølger.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om at muslimer vil søge Gud personligt, og ikke bare en religion.
- ◆ Bed om at muslimer, som følger Kristus i lande, hvor der ikke er religionsfrihed, må finde måder hvorpå de kan være vidnesbyrd for deres familie og venner.
- ◆ Bed for muslimer, som længes efter en større forståelse af Guds nærvær, at de vil finde Ham ved hjælp af hvad end det måtte være.

Luton: En indsats mod ekstremisme

Godt 60 km nord for London ligger Luton. Det er en multikulturel ø midt i et hav af velhavende, hvide byer. Over 25 % af Lutons 215.000 indbyggere er muslimer. Siden 1990'erne har Luton, ganske uretfærdigt, været kendt som et arnested for muslimsk ekstremisme, men efterhånden også for højreorienteret, anti-muslimsk ekstremisme.

I marts 2009 blev de lokale beboere så provokerede af en meget lille gruppe muslimske ekstremisters demonstration ved en britisk militærparade, at det nær havde ledt til optøjer. I de følgende uger var der voldsomme spændinger med trusler og demonstrationer, og en moské blev brandbombet, hvilket førte til dannelsen af den antimuslimske gruppe, English Defence League (EDL), som hurtigt bredte sig til resten af landet.

Peter Adams, en medarbejder i en lokal kirke, var vidne til kaosset den regnfulde martsdag og fik et kald om at udbrede fred og forsoning. I dagene, der fulgte, så han, hvordan anti-muslimsk had bredte sig på de sociale medier. Efter at have talt med både kirkeledere

og muslimske venner, som, ligesom de fleste muslimer, fuldstændigt fordømte og afviste al islamistisk ekstremisme, besluttede han at ekstremisterne ikke skulle have held til at splitte byen. I maj 2009

ved en pressekonference, der blev dækket af nationale nyhedsmedier, stod han sammen med imamen fra den brandbombede moské og ledende kristne og muslimer og bragte den følgende meddelelse:

"...disse grupper repræsenterer ikke flertallet i vores trossamfund. Som muslimer og kristne i Luton har vi en forpligtelse til at vokse i forståelsen af hinanden og arbejde sammen for det gode. Når vi gør det, lytter vi til de ord, der står som kernen i vores hellige skrifter, hvor vi bliver befalet at elske Gud og vores næste. Som naboer i denne by vil vi arbejde på at finde frem til de ting, der knytter os sammen, og fejre disse. Der, hvor vi er forskellige, forpligter vi os til at søge forståelse og tillid, i stedet for at gribe til had og stridigheder. Lad os respektere hinanden og leve i sand fred, harmoni og gensidig velvilje."

Den forpligtelse har været ved, og er vokset. Selvom EDL har skabt splittelse, så er venskabet mellem trossamfundenes ledere vokset og har gjort det muligt at behandle svære spørgsmål.

Peter er klar i mælet: "I en tid, hvor mange

Mine muslimske venner ved, at jeg er engageret i min tro, og de respekterer mig for det.

er overbevist om, at islam og kristendommen/det vestlige demokrati kun kan stå som modsætninger, står jeg fast på at pege på en anden vej. Desværre bliver kristne ofte citeret for at støtte konflikten. Vi må finde en anden vej! Mine muslimske venner ved, at jeg er engageret i min tro, og de respekterer mig for det. De ved, at jeg ville elske at se dem komme til tro på Jesus Kristus. Men Kristus vil stå som taberen, hvis de kristne er kendt for at udbrede had og frygt."

LAD OS BEDE

- ◆ I 1 Joh, 4-18 står der: "den fuldendte kærlighed fordrer frygten". Omvend jer fra frygten og bed Gud om at fylde jer og jeres trossamfund med kærlighed til muslimer.
- ◆ Bed for muligheder for at udfordre de negative stereotyper om muslimer, der findes alle vegne.
- ◆ Bed for muligheder for at vise kærlighed til muslimer, som du møder som naboer og medborgere.

Indvandrere i USA: En åbning til verden

En rapport fra Verdensbanken viser, at der i dag er flere end 250 millioner flygtninge i verden. Det sted, der tager imod flest af disse flygtninge, er USA. Blandt disse millioner findes nogle af verdens mest unåede folkeslag: kurdere, yemenitter, pashtunere, somaliere – folk som i århundreder har været afskåret fra Evangeliet. For første gang nogensinde bor de nu i New York, Houston, Los Angeles, Toronto, London, Amsterdam, San Francisco, Vancouver og andre ankomstbyer.

Gud er ved at gøre noget nyt! Han har bragt verdens ende til en af verdens mest kristne nationers dørrin. Hvordan vil de

reagere?

I 2001

tog en ung missionær

ved navn Chris til Mali i Vestafrika for at arbejde i en afsidesliggende landsby blandt de 160.000 bambara-talende medlemmer af wassoulou-folket. Man kendte ikke til nogen kristne eller kirker hos de muslimske wassoulouer. Mens han lærte deres sprog, oplevede Chris at wassoulouerne var overraskende åbne over for ham.

Men snart måtte Chris betale prisen for det hårde liv i en wassoulou-landsby, og han blev dødeligt syg og måtte evakueres fra landet. Missionsselskabet besluttede, at han ikke kunne vende tilbage til Vestafrika, men Chris gav ikke op. På en research-tur i New York City i 2006, opdagede Chris og hans kone en gruppe wassoulouer, der boede i Harlem. En midaldrende wassoulou-mand ved navn Jamal fortalte Chris: "Jeg begyndte at følge Jesus Kristus for 22 år siden i Mali på grund af nogle drømme, jeg havde om Isa al-Masih (Jesus Kristus). Da jeg fortalte min familie om det, truede de med at dræbe mig. I adskillige år måtte jeg flytte fra by til by for at undgå forfølgelse, indtil jeg fandt vej til New York."

Jamal var den første troende wassoulou, Chris nogensinde havde mødt. Så fortalte

Jamal ham: "I 22 år har jeg bedt om, at Gud måtte sende mig en bror, der kunne hjælpe mig med at nå mit folk." Så så Jamal ind i Chris' øjne og sagde: "Du er svaret på den bøn."

Nogle måneder efter flyttede Chris og hans familie til Harlem. I dag er der flere end 100 wassoulouer, der følger Isa al-Masih. Gennem Jamals forbindelser blev døren åbnet for at Evangeliet kunne komme til hans landsby og andre wassoulou-landsbyer i Mali, og det var medvirkende til, at de første kirker for wassoulou-folket blev grundlagt i Vestafrika.

Læs mere om missionærer, der arbejder for at gøre verdens ende til disciple i andre ankomstbyer på Global Gates (www.globalgates.info)

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om, at de millioner af unåede immigranter, som forlader deres hjemlande i søgen efter et nyt liv, må finde nyt liv i Kristus.
- ◆ Bed om, at amerikanske kristne vil benytte muligheden for at vise Kristi kærlighed til de unåede millioner, som Gud bringer til deres land.
- ◆ Bed for kirker og tjenester som Global Gates, som krydser kulturskel for at komme i kontakt med disse unåede folkeslag, som Gud har bragt til vores byer.

Rohingya-folket: Et folk mellem to verdener

Rohingya-folkets hjemland ligger på grænsen mellem Sydasien og det Indo-malaysiske "Værelse i Islams Hus". Og det er netop denne beliggenhed midt mellem store etniske, sproglige, religiøse og politiske blokke, der giver specielle udfordringer for dette folkeslag.

De muslimske rohingya har levet i den nordlige del af Arakanbjergene ved kysten af den Bengalske Golf i århundreder. I lang tid levede de fredeligt sammen med deres overvejende buddhistiske nabofolk. Da Burma (det, der i dag hedder Myanmar) blev selvstændigt i 1948, stod rohingyaerne over for en overvældende

majoritet af buddhister. I begyndelsen blev de anerkendt som en minoritet med lige rettigheder. Men i 1982 udstedte det militære diktatur en lov, der ikke længere anerkendte rohingya-folket som borgere. De 2 millioner rohingyaer er som følge

deraf nu en af de største etniske grupper i verden uden anerkendt statsborgerskab.

Den voksende diskrimination nåede et sørgeligt klimaks i 2012, da voldelige sammenstød brød ud mellem buddhister og rohingyaer. Hundreder af mennesker blev dræbt, og mange rohingyalandsbyer blev ødelagt. Siden da er 100.000 rohingyaer blevet anbragt i flygtningelejre

eller ghettoer – ofte blot få kilometer fra deres tidligere hjem. Denne situation har ført til en voksende strøm af flygtninge. Hundreder tusinder er flygtet til nabolandene og længere endnu. Desværre bliver de ofte ofre for menneskesmugling eller ender i kriminalitet.

Rohingya-folket er på en rejse mod en usikker fremtid – uden et hjemland, uden fortalere, rodløse og uden håb. Men Gud "glemmer ikke de hjælpeløse skrig" (Salme 9, 13). Nogle steder har rohingyaer fundet håb og glæde ved troen på Jesus Kristus. Men de fleste af disse dyrebare mennesker har stadig ingen mulighed for at høre Evangeliet.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for en retfærdig løsning på denne konflikt.
- ◆ Bed om at rohingya-folket må kunne leve i fred i deres hjemland og de steder, de er flygtet til.
- ◆ Bed for globale initiativer, der prøver at give rohingyaer mulighed for at trives, leve et værdigt liv og give deres børn en bedre fremtid.

Syrere på en usikker rejse

Indtil for nylig var Syrien et stabilt land. Landbruget og olieindustrien sørgede for en tilstrækkelig indkomst for de fleste. Børn gik i skole, og unge mennesker fik videregående uddannelse. Under Assads autoritære regime blev der ageret hensynsløst over for politiske fjender, men religiøse og etniske mindretal nød en fredelig sameksistens med det sunnimuslimske flertal.

I forbindelse med Det arabiske Forår ændredes situationen drastisk. I 2011 udbrød der en borgerkrig, der bliver værre år for år. Mere end halvdelen af befolkningen har måttet forlade deres hjem og begynde på en usikker rejse. Mange flygtede inden for landets grænser til slægtninge og venner. Flere end 4 millioner bor nu i nabolande, hvor de i stadig højere grad opfattes som en tung byrde. Mange

overlever på, hvad de får uddelt, og børn har ofte ikke adgang til skoler. Ingen ved, hvad fremtiden vil bringe.

Dog har denne usikre rejse også gjort det muligt for muslimer at undslippe et strengt kontrolleret socialt miljø, hvilket gør dem i stand til mere åbenlyst at vise interesse for den kristne tro. Dertil kommer, at de uhyrligheder, som ekstremisterne i den såkaldte Islamisk Stat står bag, udfordrer mange muslimer til at stille spørgsmålstegn ved deres religions værdier. Mange muslimer er nu åbne for invitationer til kirker, som tilbyder dem kærlighed i praktisk handling, såsom uddeling af fødevarer, tæpper, brændsel og rådgivning. Gud arbejder i og gennem disse omstændigheder. I nogle områder er kirkerne fulde af nye troende, i andre områder er der åbenhed og mange lejligheder til at tale om tro.

En familie i Beirut fortalte, hvordan de flygtede fra Syrien til Libanon, idet de efterlod alt. De bor i en lille lejlighed. Det er vanskeligt at brødføde

hele familien, og deres børn kan ikke gå i skole hver dag. Dog siger de midt i disse omstændigheder: "Vi har mistet vort hjem, men i Jesus har vi fundet noget langt mere dyrebart."

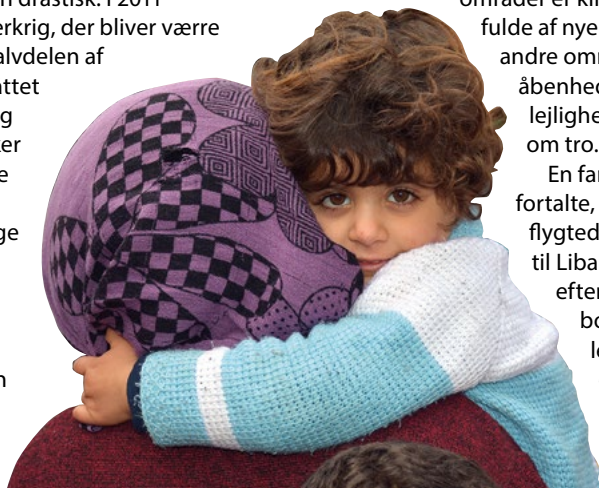

Mange muslimer er nu åbne for invitationer til kirker

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for en afslutning på konflikten i Syrien. Menneskeligt set er det umuligt, men Gud formår det.
- ◆ Bed for de mange millioner flygtninge og deres fysiske og psykiske behov.
- ◆ Bed om at kirken må svare helhjertet på behovet for hjælp og støtte flygtninge med både deres umiddelbare og deres varige behov, idet de forsøger at blive integreret i deres nye hjemlande.

Yida-lejren: Flygtninge som Jesu budbringere

Bibelen finder vi historier om folk, der er blevet fordrevet fra deres hjemlande, og i dag er der stadig flygtninge, der længes efter sikkerhed og husly. I hundredetusindvis af flygtninge har fundet et sikrere hjem i Sydsudan, verdens nyeste stat. Dagig, Ashron, Lira, Moro, Shad og Tabanya er navnene på blot nogle få af de muslimske etniske folkeslag, som er flygtet fra Nuba-bjergene i Sudan. Efter at de gentagne gange er blevet bombet af

det sudanesiske militær i den vedvarende borgerkrig, har de mistet deres hjem, familiemedlemmer og levebrød. Nu må de udholde livet som flygtninge i lejre som den i Yida, Sydsudan, hvor de ikke modtager andet end de mest

nødtørftige forsyninger fra forskellige hjælpeorganisationer.

Blandt disse flygtninge er der nogle få, som følger Jesus. De har dannet små fællesskaber i lejren, og deres mål er at nå deres muslimske landsmænd med Evangeliet. De lokale ledere har sat sig et ambitiøst mål, nemlig at nå alle de over 70 etniske grupper i lejren i Yida. En af de største udfordringer er, at

størsteparten af folkene i lejren taler sprog, der ikke har et skriftsprog. Kun få af flygtningene kan læse og skrive. Derfor har de heller ikke oversættelser af Bibelen.

Jesus underviste folk med fortællinger og lignelser. Med Ham som eksempel bliver motiverede troende trænet i at fortælle bibelsk indhold på spændende måder og i at svare på spørgsmål fra deres muslimske landsmænd. Og Gud arbejder! Muslimer hører for første gang om Jesus og begynder at følge Ham. På denne måde bliver opholdet i Yida-lejren til en enestående mulighed for, at Evangeliet kan gøres kendt for disse muslimske flygtninge. Hvis de senere får mulighed for at vende tilbage til deres forfædres områder, vil disse unge troende tage de gode nyheder med tilbage til dem, der blev der.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for at disse nye troende må vokse i enhed, opmuntre hinanden i fællesskab og kærlighed og være et lys i Yida-lejren.
- ◆ Bed for sikkerhed i lejrene og for god forvaltning af hjælperessourcerne, så at flygtningenes behov bliver opfyldt.
- ◆ Bed for fred i regionen, så at disse flygtninge kan vende tilbage til deres hjem i Nuba-bjergene, og at de troende blandt dem vil tage Evangeliet med dertil.

Magtens nat: Drømmefangere

Den 27. nat i ramadan kaldes 'laylat al-qadr', der betyder "Den store (eller værdifulde) Nat". Den er også kendt som "Magtens Nat" og "Den guddommelige ordens Nat".

Laylat al-Qadr var den første nat, Koranen blev åbenbaret for profeten Muhammad af ærkeenglen Jibril (Gabriel), og muslimer anser denne begivenhed for at være historiens vigtigste. Muslimer tilbringer meget af denne nat i bøn og tilbedelse, fordi de tror, at bønner, der fremsiges denne nat, er lige så meget værd som tusind måneders bønner, og mange muslimer forventer, at de i løbet af denne nat vil høre fra Gud i drømme.

Muslimer bevidner ofte den rolle, som drømme spiller i deres liv. Keith har arbejdet i den muslimske verden så længe, at han hører om muslimske drømme om et "lysvæsen", som hjem søger dem, mens de sover og efterlader dem søgende efter en højere sandhed. En af disse muslimer var en pakistansk taxachauffør ved navn Ahmad.

"Hvad har du drømt?", spurgte Keith Ahmad. Ahmads øjne lyste op, da han fik spørgsmålet. "Jeg har haft denne her drøm

mange gange," sagde han, "om en mand, der lyser blændende som solen. Jeg kunne ikke se hans ansigt, men han rakte ud efter mig i kærlighed."

Keith tog et eksemplar af Det nye Testamente på urdu frem fra sin taske og slog op på Matthæusevangeliet kap. 17. "Vil du læse de to første vers her?" spurgte han Ahmad. "Jeg tror, at du vil synes, at de er interessante." Ahmad tog bogen og læste de første vers:

"Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset" (Matt. 17, 1-2).

Ahmad kiggede op på Keith med øjne, der var vidt åbne af forbløffelse. "Det er ham," sagde han, "fyren i mine drømme. Hvem er han?"

Keith havde lært at være en drømmefanger for Jesus. Han anerkender, at Helligånden kan bruge ekstraordinære midler til at nå muslimer.

"Jesus lovede, at 'når Helligånden kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom,' siger Keith. "Muslimer er en del af den verden, og drømme kan være måden, hvorpå Gud overbeviser dem om deres behov for Jesus."

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for muslimer denne Magtens Nat, at Gud vil åbenbare sig for dem på mange måder.
- ◆ Bed for drømme om Jesus, at de må opmuntre muslimer over hele verden til at finde ud af mere om Ham.
- ◆ Bed for drømmefangere – troende, som kan hjælpe muslimer med at forstå hvem dette "lysvæsen" i deres drømme er, og hvordan Han ønsker, at de skal følge Ham

“

Muslimer bevidner ofte den rolle som drømme spiller i deres liv

”

Guds broer: Oversættelser til muslimsk sprogbrug

Selv om islam, lige som kristendommen, er en global religion, der søger at omvende alle, er islam udfordret af en speciel tilgang, som uundgåeligt er bundet til det 7. århundredes arabiske kultur. Muslimer verden over kæmper med at bede på arabisk, idet de memorerer en hellig bog, som kun findes på arabisk.

Kristendommen, derimod, oversættes til lokale menneskelige kulturer og sprog. Ifølge den kristne tro har hele skabningens Gud "oversat" sig selv til lokal menneskelig skikkelse og antaget det jødiske folks sprog og kultur. På samme måde er kristendommen gået frem ved at oversætte det evige evangelium til lokale kulturer over hele verden.

Over hele Jorden er der masser af lande, hvor kristne fællesskaber tilbeder Gud, ikke på arabisk, men på deres eget sprog. De har tusind forskellige navne for Gud, hvert af dem med den betydning, som de er blevet indgydt med af den oversatte Bibel, som åbenbarer det, som vi alle deler, "én Herre, én tro, én dåb", for dem (Ef. 4,5). Medens Evangeliet bliver oversat

til ethvert sprog på jorden, forbliver troen den samme, nemlig den, "som én gang for alle er blevet overdraget de hellige" (Jud. 3).

Det er blevet populært for nogle kristne i dag at sætte en grænse for, hvad der regnes for korrekt oversættelse, ved navnet "Allah". Populære apologeter

har argumenteret med, at Allah faktisk er en anden gud. Nogle har endda påpeget, at det har rødder, der fører tilbage til en gammel babylonisk månegudinde. Andre filologer hævder, at navnet "Allah" snarere er beslægtet

Medens Evangeliet bliver oversat til ethvert sprog på jorden, forbliver troen den samme

med det gamle semitiske ord for Gud, som findes i vor hebræiske bibel, "Elohim". Det er dog uomtvisteligt, at muslimer ikke tilbeder en månegudinde, ej heller anerkender de, at en sådan eksisterer. På det punkt bør kristne absolut være enige. Måske er det vigtigere at nævne det faktum, at arabiske kristne har tilbedt Gud som "Allah", længe inden Muhammeds fødsel. Arabiske kristne, og

mange andre sproglige fællesskaber, såsom hausæerne i Vestafrika (35 mio.) og indoneserne (250 mio.), benytter fortsat navnet "Allah" til at referere til Bibelens Gud. De anerkender, som alle troende bør, at navnets vigtighed ligger i den hellige åbenbaring, i vort tilfælde Bibelen, som giver det sin betydning.

Enhver bevægelse i dag, hvor muslimer kommer til tro på Jesus, er faldet sammen med en oversættelse af Bibelen til et lokalt sprog. Oversættere kalder disse lokale oversættelser i muslimske samfund "oversættelser til muslimsk sprogbrug".

Det smukke ved den kristne tro er, at den oversættes ind i lokale kulturer og sprog. Vi bør juble over, at Gud har valgt at åbenbare sig selv til hvert folkeslag på deres eget sprog og ind i deres lokale kultur. Det, som ikke kan gås på kompromis med i denne oversættelse, er den bibelske betydning, som indgydes hvert et ord.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed for den fortsatte oversættelse af Bibelen til lokale muslimske sprog og dialekter, så at alle muslimer vil forstå Evangeliets budskab.
- ◆ Bed for enhed blandt de kristne, som anstrenger sig for at overbringe Evangeliets sandhed til den muslimske verden.
- ◆ Bed om at ikke-arabiske muslimer vil anerkende, at de ikke behøver opgive deres eget sprog og deres egen kultur for at kunne nærme sig og tilbede al skabningens Gud.

Guds broer: Institutioner og virusser

1884 byggede Frankrig den storslåede Skt. Ludvig-katedral i Karthago i Tunesien. Tunis' Bey overgav ejendommen til den franske krone til evig tid, for at den skulle tjene som hele Afrikas hovedkatedral. Bygningen, der er i byzantinsk-maurisk stil, forventedes med sine himmelstræbende kupler, glasmosaikvinduer og sin seks ton tunge store klokke at forankre kristendommen i Nordafrika de næste tusind år. Nu, et århundrede senere, er gudstjenesterne i katedralen ophørt, og bygningen er blevet gjort til koncertsal og mødested for sociale begivenheder under sit nye navn, Acropolium.

Bygninger kan ikke skabe en bevægelse. Med verdens øjne ser vi "kristne" bygningsværker og institutioner som trofæer for erobring og bevis for fremskridt, mens vi kan se fraværet af bygninger som bevis for, ja, fraværet af bevægelse. Dette er dog ikke tilfældet.

I et naboland i Nordafrika foretog jeg interviews i en anonym kirkebygning, hvor over 20 kirkeældste, alle konvertitter fra

muslimsk baggrund, var forsamlet for at fortælle mig deres historier om nyt liv i Kristus, og om hvordan Evangeliet var i færd med at spredes tværs over deres nordafrikanske hjemland. Tabet af den store katedral har ikke hindret bevægelser til Jesus i at ske i denne region.

Den kristne missionsforetagsomhed har længe været forført af håbet om, at man ved at etablere kirkebygninger, hospitaler og skoler kan etablere forposter for Guds rige. I virkeligheden etableres Guds Rige gennem mænd og kvinder, der er født på ny og overgiver deres liv til Jesu Kristi herredømme. Bevægelser finder sted, når mænd og kvinder hører Evangeliet og responderer på det. Beviset for dette rige findes ikke i bygninger og institutioner, men i den virale spredning af Evangeliet beviset gennem liv, der er blevet forandret, i at man deler Kristi budskab med andre og samles for at have fællesskab og studere Guds ord. Bygningerne vil følge efter.

Den virale udbredelse af Evangeliet I Nordafrika spreder sig på samme måde, som det gennemtrængte det gamle Romerrige. Det er den måde, hvorpå Evangeliet fortsætter med at blive udbredt i den muslimske verden i dag. Bygninger, katedraler, hospitaler og universiteter vil følge senere, med de vil aldrig gå forud for virale bevægelser.

LAD OS BEDE

- ◆ Bed om, at kristne vil se Guds Rige som fællesskaber af troende, der er født på ny, ikke som bygninger.
- ◆ Bed om, at kristne vil investere ressourcer i at vise Evangeliet i praksis og dele det samt i discipelskab frem for etablering af bygninger og institutioner.
- ◆ Bed for de bevægelser, der bryder frem i Nordafrika og tværs over Islams Hus, og som breder sig fra person til person i tusindvis.

Hvad nu?

Praktiske skridt i kærlighed til muslimer

Kristne spørger ofte: "Hvordan kan jeg deltage i de bevægelser, der er uden fortillælde, og som Gud har sat i gang blandt muslimer i dag?" Svaret er pinligt enkelt: "Elsk muslimerne." Svaret er enkelt og dog lige så vanskeligt at opnå. Islam har formålet at gøre sig til en af de mest frygtede religioner på jorden. Dette ry stammer fra en lang historie af erobringer, tvungne omvendelser, diskrimination og terrorhandlinger, som strømmer ud af vore nyhedsmedier hver dag. Dette perspektiv er ikke begrænset til kristne. Det deles af hinduer, kinesere, socialister og buddhister. Islam adskiller sig med sin barske vurdering af "andre" fra ethvert andet ikke-muslimsk folkeslag på jorden.

Men muslimer er ikke lig med islam. Muslimer er individer, mænd og kvinder, drenge og piger. I århundreder har muslimer i mange dele af verden isoleret sig i lokalsamfund, der styrker fordomme om, at kristne er uvidende, verdslige og slaver af den nydelsessyge, som verden så

beredvilligt tilbyder. Denne fordom skal udfordres!

En immigrant med muslimsk baggrund fra Iran ved navn Ali fortalte mig for nylig sin historie. "En kristen ven inviterede mig til at deltage i en ugentlig menighedsmiddag i sin kirke," fortalte han.

"Da jeg fandt ud af, at menuen indeholdt barbecue med svinekød, afslog jeg høfligt." To uger senere blev Ali inviteret igen.

Denne gang havde kirken ændret menuen for at undgå, at der var ting, som Ali ville finde upassende. "Da jeg fandt ud af, at de havde gjort sig så megen ulejlighed blot for min skyld, kunne jeg ikke sige nej tak," sagde Ali"

I løbet af nogle få uger havde Ali lært et fællesskab af mennesker at kende med trofast kærlighed til Gud, som også elskede ham i Jesu navn. Ali følger nu Jesus Kristus. Han griber enhver lejlighed til at dele troen med sine muslimske venner og opmuntre kristne til at vise deres kærlighed for muslimer som en vej til at dele deres tro.

Det kan være fristende for os at frygte, flygte fra og endda bekæmpe muslimer. Men

hvis vi gør det, følger vi en drejebog, som islam i århundreder har brugt til at afbilde kristne som "andre", der skal bekæmpes eller undgås.

Den mest direkte vej til at elske muslimer er at bede for dem. Når vi beder, henvender vi os til selve Guds hjerte. Gud elsker muslimer så meget, at han sendte sin eneste Søn til verden for at

elske dem, tilgive dem og frelse dem.

Når vi beder for muslimer, opdager vi, at vore hjerter begynder at forandres. Vi begynder at se dem, som Gud ser dem. De er ikke ukendte leverandører af en fremmed og truende ideologi. De er mænd og kvinder, drenge og piger, som er fortabt – som vi selv engang var – med behov for en Frelser.

"Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: det gode, det som behager ham, det fuldkomne."

Romerbrevet 12,2

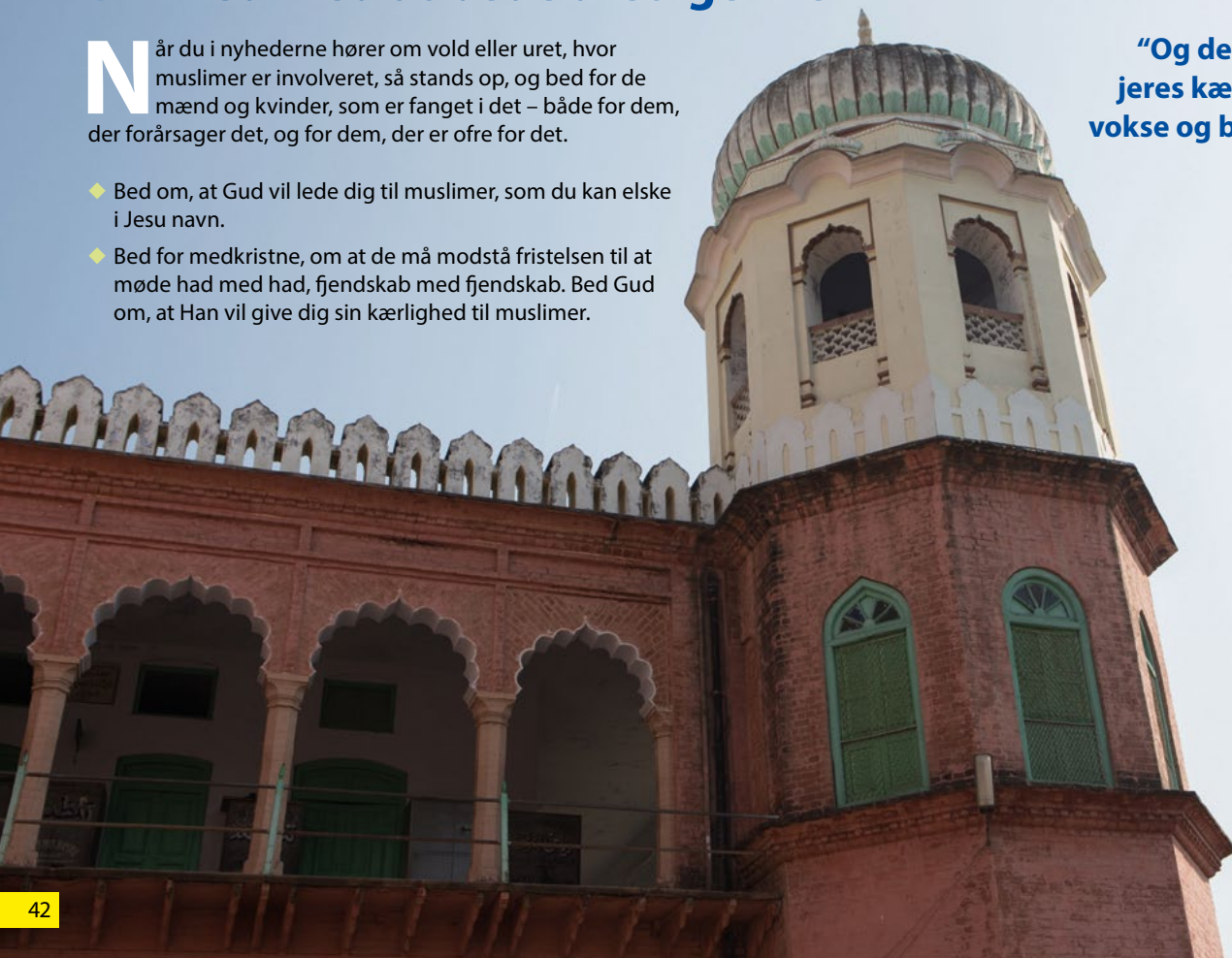
Bliv ved med at bede året igennem

Når du i nyhederne hører om vold eller uret, hvor muslimer er involveret, så stands op, og bed for de mænd og kvinder, som er fanget i det – både for dem, der forårsager det, og for dem, der er ofre for det.

- ◆ Bed om, at Gud vil lede dig til muslimer, som du kan elske i Jesu navn.
- ◆ Bed for medkristne, om at de må modstå fristelsen til at møde had med had, fjendskab med fjendskab. Bed Gud om, at Han vil give dig sin kærlighed til muslimer.

“Og det beder jeg om, at jeres kærlighed stadig må vokse og blive rig på indsigt og dømmekraft”

Filipperne 1,9

Rejser

til muslimske lande

- **Bederejse** til strengt muslimsk land i september – vores bøn i dette smukke land gør en forskel! *S.u. 13. juni*
- **Opmuntringsrejse** til Bangladesh i november – deltag i en konference for lokale kristne med muslimsk baggrund. *S.u. 1. august*
- **Rejs med bibler** til lande i Mellemøsten – året rundt

Læs mere på:
www.forfulgt.dk/rejser

A satellite in space is shown with a dotted line indicating its signal path down to a city skyline silhouette at the bottom. The background is a gradient from blue to green.

Omkring en tredjedel af jordens befolkning har endnu ikke hørt om Jesus

Bliv klogere på mediemission

norea.com/nyt

A young girl in a green shirt and pants stands next to a white washing machine in an outdoor setting with a stone wall in the background.

Dansk Europamission

HJÆLP TIL FORFULGTE · EVANGELIET TIL ALLE

Logos for mission areas: Usbekistan, Syrien, Tyrkiet, Libanon, Nordafrika, Irak, Afghanistan, Iran, and Pakistan.

UDGIVERNE AF 30 DAGE I BØN 2016:

Åbne Døre
- tjener verdens forfulgte kristne

NØREA
MediaMission
over alle grænser

DANSK
EUROPAMISSION

30 DAYS INTERNATIONAL

WWW.PRAY30DAYS.ORG

© Copyright 2016 ISBN: 978-1-902144-48-1

Designed by Jonathan Edwards create@jonathanedwardsdesign.com